

Πασι
 μυστικὰς
 τῶ
 Πνεύματος
 σαχυρὰς
 τῶ
 θεοφοβῶ
 Πατέρας

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΟΝ ΣΑΛΤΙΣΜΑ

Ἐν τῷ
 ὀνόματι τοῦ
 ἀγαλλιάσαντος

Ἰθάκιος
 ἀντίστοιχος
 2006
 τὰρ φύλ. 62

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
 ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΟΝ ΣΑΛΤΕ·ΣΗΤΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος 32 • ΤΘ 8122 • 100 10 Αθήναι
Τηλ. 210 3814087 - Fax: 210 3812133

ΕΤΟΣ Γ • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 62
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

Ίδιοκτήτης:
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκδότης:
ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Έποπτεύουσα
Συνοδική Έπιτροπή:
† ὁ Μεσογαίας & Νήσων
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ἱερομόναχος
Ἰάκωβος Ἀδελφοθεΐτης

Διευθυντής:
† ὁ Θεσσαλονίκης ΕΥΘΥΜΙΟΣ
Τηλ. 2310 622515

Φωτοστοιχειοθεσία - Έκτύπωση:
Νικόλαος & Εὐθύμιος Κ. Σανιδᾶς

Τιμή τεύχους 1€
Έτήσια συνδρομή ἐσωτερικοῦ 10 €
Έτήσια συνδρομή ἐξωτερικοῦ 15 €

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ

467

ΓΛΩΣΣΑ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΗ -
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ

470

Ο «ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ»
ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ
ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΑΣ

473

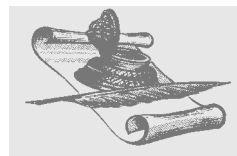
Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

478

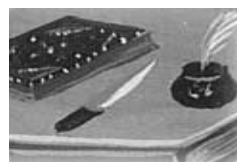
ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΝ
ΥΒΡΙΣΤΗΝ

481

ΠΑΡΑΦΩΝΙΑΙ
ΜΑΤΘΑΪΚΗΣ «ΦΩΝΗΣ»

485

ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ ΡΗΜΑΤΙ
ΚΑΙ ΠΟΛΛῃ ΣΥΝΕΣΕΙ

487

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ
ΕΙΔΗΣΕΙΣ

490

ΝΕΑ ΝΗΣΙΔΑ ΓΗΝΣΙΑΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΚΑΤΩ ΙΤΑΛΙΑΝ

494

Λόγος

εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ

Ἡ ἥλιος, σὰν ἀπλώνει στὴν γῆ τις ἀκτῖνες του, καλύπτει τοὺς χοροὺς τῶν ἄστρον καὶ σκοτίζει τὸ φέγγος τῆς σελήνης, ἀφαιρώντας τὴν θεὰ τῶν φωτεινῶν σωμάτων μετὰ τὴν ἀσύγκριτη λαμπρότητά του. Σταματᾷ τὴν νύχτα διαλύοντας μετὰ τὸ φῶς τὸ σκοτάδι, ἐνδύει τὰ πάντα μετὰ τὴν χάρη τοῦ φωτὸς ἀφαιρώντας τὸ μαῦρο τοὺς ἔνδυμα καὶ δείχνει τις μεγάλες πεδιάδες στεφανωμένες μετὰ ἄνθη, πορφυρῆ τὴν θάλασσα, καὶ αὐτὸς μόνος του καταυγάζει τὸ πρόσωπο τῆς ὄρατῆς κτίσεως. Ὡστόσο, ἂν καὶ εἶναι τόσο μεγάλος, δὲν ἔφθασε ἀκόμη στὴν ἀκρότητα τοῦ φέγγους. Διότι ὀφθαλμοὶ θνητοὶ τολμοῦν καὶ τὸν βλέπουν, καὶ πολλὰ φορὲς ὁ δρόμος τοῦ σύννεφου ἀναχαίτισε τις μαρμαρυγές του, καὶ ὁ βαθὺς ἴσκιος τῶν δένδρων κάλυψε τὴν αὐγὴ, καὶ ἡ νύχτα, παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὸν νόμο τοῦ Δημιουργοῦ, μοιράζεται ἴσα τὸν χρόνον μαζί του. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος εἶναι πλήρης κόπων καὶ πόνων, γι' αὐτὸ ὁ Κτίστης ἄπλωσε τὴν ἡμέρα πρὸς ἐργασίαν, ἡ δὲ νύχτα, ὅταν ἔλθει καὶ βρεῖ τὸν κουρασμένο, δίνει μετὰ τὸ πλάγιασμα τὴν ξεκούραση, χαλαρώνει μετὰ τὸν ὕπνον τὰ μέλη τοῦ σώματος, παρέχει χρόνον στὴν φύσιν νὰ συγκεντρώσῃ λίγο-λίγον τὴν δύναμή της. Μέγα λοιπὸν καὶ λαμπρὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ σύμμετρο πρὸς τις ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τέτοιας λογῆς τὸ φῶς τοῦ Δεσπότη - καὶ δὲν εἶναι βεβαίως σωστὸ νὰ παραβάλλεται τὸ

κτίσμα πρὸς τὸν Κτίστη - οὔτε ἐκτιμᾶται μετὰ σύγκριση πρὸς τις ἡλιακὲς ἀκτῖνες τὸ φῶς ποῦ δὲν καλύπτεται ἀπὸ τις διαδοχὲς τῆς νύχτας, ἀλλὰ εἶναι ἐκθαμβωτικὸ στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπρόσιτο στοὺς ἀγγέλους. Μετὰ αὐτὸ τὸ φῶς περιβαλλόμενος ὁ Δεσπότης Χριστός, ὡς νικητῆς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θὰ ἔλθει κατὰ τὴν δευτέρα παρουσία του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Τότε μεταβάλλοντας τὸ πολεμικὸ σχῆμα θὰ περιβληθεῖ τὴν στολὴν τοῦ νικητῆ. Καθὼς ὁ προφήτης λέει: «γιατὶ εἶναι κόκκινα τὰ ἱμάτιά σου;»¹. Διότι τὸ ποτὸ τοῦ πολέμου κοκκίνησε τὸ ροῦχο τοῦ πολεμιστῆ. Ἐπειδὴ γιὰ τὸν Θεὸ σκοπὸς ὅλης τῆς οἰκονομίας εἶναι τὸ ὄφελος τοῦ ἀνθρώπου, ποικιλοτρόπως ἀπεργάζεται τὸ σχέδιόν Του καὶ ἐνδύεται σχήματα ταπεινὰ ἀναλόγως μετὰ τὴν περιστάση. Ἔτσι, ὅταν κρύβεται ὁ πρωτόπλαστος, περπατώντας στὸν παράδεισον τὸν καλεῖ σὲ συζήτησιν. Καὶ πάλι μιλά στοὺς ἀνθρώπους μέσα ἀπὸ νεφέλη. Ἀλλὰ στοὺς ἐσχάτους καιροὺς προσλαμβάνει τὴν ἀνθρώπινη φύσιν καὶ ἐμφανίζεται ἀκολουθώντας τοὺς σταθεροὺς νόμους τῆς φύσεως, πιστοποιώντας μετὰ τὰ παθήματα τὴν γέννησιν: τόκος καὶ φάτνη καὶ σπάργανα, περιτομὴ καὶ καθαρμὸς καὶ ἀντίδοση νομίμων λυτῶν. Καὶ μαζί με αὐτὰ σταυρὸς καὶ πάθος καὶ θάνατος. Αὐτὸ ἦταν τὸ ταπεινὸ σχῆμα τοῦ πρώ-

1) Ἦσ. 63, 2.

του μέρους τῆς οικονομίας, ὥστε ἡ ἐμφάνιση νὰ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀνάγκη. Ἀλλὰ στὸν καιρὸ τῆς δευτέρας ἐπιφάνειας τὸ σχῆμα ἀλλάζει. Δὲν εἶναι πιά ταπεινὸ, ὅπως ἄλλοτε, ἀλλὰ φοβερὸ καὶ λαμπρότατο.

Ἐκείνης λοιπὸν τῆς παρουσίας τὴν δόξα θέλοντας νὰ ἀποκαλύψει στοὺς μαθητές, εἶπε: «Εἶναι κάποιοι ἀπὸ σᾶς, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ γευθοῦν θάνατο, ἕως νὰ δοῦν τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται μέσα στὴν δόξα τοῦ Πατρὸς Του»². Ἐσεῖς μὲν βλέποντας τὴν ταπεινότητα τοῦ σχήματος μὲ τὴν ἄγνοιά σας, δὲν θεωρεῖτε τὸ βάθος τῆς κρυμμένης σοφίας, καὶ μέτρο τῆς γνώσεως γιὰ σᾶς γίνεται τὸ μέτρο τῆς ὀψεως. «Τόσον καιρὸ ἔχω κοντά σας καὶ δὲν μὲ γνωρίσατε;»³. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἀποκαλύπτω σὲ σᾶς μέρος τῆς ἀθέατης θεᾶς καὶ βεβαιώνω μὲ τὴν θεωρία αὐτὴ τὶς μελλοντικὲς ἐλπίδες. Σᾶς μίλησα γιὰ τὸ πάθος καὶ ἡ ψυχὴ σας ναρκώθηκε. Εἶπα ὅτι πρέπει νὰ σταυρωθῶ καὶ ὁ λογισμὸς σας κατέρρευσε ἀπ' τὸν τρόμο. Εἶπα: «ἐὰν θέλει κανεὶς νὰ ἔλθει μαζί μου, ἄς ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, ἄς σηκώσει τὸ σταυρὸ του καὶ ἄς μὲ ἀκολουθήσει»⁴. Ἀλλὰ μὲ τὴν μνήμη τοῦ πάθους καὶ ἡ σταθερότητα χανόταν. Εἶπα: «τί ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν κερδίσει τὸν κόσμον ὅλο καὶ ζημιώσει τὴν ψυχὴ του;»⁵. Πλὴν ὁμως μὲ τοὺς λόγους δὲν ἐκρίζωνα τὸν φόβο σας· μόνο ἔμενε τὸ πάθος ἀκίνητο. Εἰσήγαγα ἀδωροδόκητο κριτὴ, ποὺ δὲν ἐξαργυρώνει μὲ δῶρα τὰ πταίσματα, λέγοντας «τί θὰ δώσει ὁ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς του;» καὶ ἦταν ὁ λόγος ἀνάμεσά σας ἀμφίβολος. Εἶπα: «θὰ ἔλθει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου στὴν δόξα Του»⁶ καὶ νομίσατε ὅτι μυθολογῶ. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι ἀνεπαρκὴς ὁ λόγος, θὰ διδάξουν τὰ πράγματα: «Εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐσᾶς ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ γευθοῦν θάνατο, ἕως νὰ δοῦν τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται στὴν δόξα τοῦ Πατρὸς του»⁷. Δὲν εἶναι ἀκόμη ὁ χρόνος τῆς μέλλουσας παρουσίας. Πρέπει νὰ στηθεῖ ὁ σταυρὸς, νὰ δεθεῖ ὁ ἄδης, νὰ δοθεῖ στοὺς νεκροὺς τὸ μήνυμα τῆς ἐλευθερίας, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς νὰ ἀνέλθει στοὺς οὐρανοὺς, νὰ γίνῃ παντοῦ ὁ ἀγῶνας τοῦ κηρύγματος, πρέπει μὲ τὸ κήρυγμα νὰ διαδοθεῖ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ εὐαγγέλιο καὶ τότε νὰ φανεῖ ὁ εὐαγγελι-

ζόμενος. Ἀλλὰ σὲ σᾶς, τοὺς μαθητές μου σπεύδω νὰ χαρίσω ἀπὸ τώρα μιὰ εἰκόνα τῆς παρουσίας, ὥστε, ἔχοντας τρυγῆσει πρόωρη θεᾶ, νὰ ἔχετε τὰ τωρινὰ πιστοποιήση τῶν μελλόντων. Εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ βρίσκονται ἐδῶ - κάποιοι, ὄχι ὅλοι. Ὅπως δὲν κάνω φανερὴ σὲ ὅλους τὴν θεᾶ· αὐτὸ ποὺ ἔγινε ὄρατὸ ἄς μείνει καὶ μετὰ τὴν θεᾶ μυστήριον.

Ἢὐτὰ ἀφοῦ εἶπε, «παραλαμβάνει τρεῖς μαθητές του, τὸν Πέτρο, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη». Αὐτοὺς κατέστησε θεατές, τοὺς ἄλλους ἄφησε ἀκροατές. Καὶ «τοὺς ἀνέβασε σὲ ὄρος ὑψηλόν». Καλῶς λέει «ὑψηλόν», ὥστε καὶ τὸ ὄρος νὰ γειτνιάζει μὲ τὸν οὐρανόν, καθὼς ὁ Παῦλος κήρυτε «θὰ ἀρπαγοῦμε σὲ νεφέλες, γιὰ νὰ ἀπαντήσουμε τὸν Κύριο στὸν ἀέρα». Καὶ τώρα ἀναζητᾶ τόπο νὰ συνυψώνεται μὲ τὰ σύννεφα. Οἱ μὲν θεατές, λοιπὸν, εὐπρεπεῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ μὲ τὶς ἐλπίδες ἀναπτερόνωνταν καὶ ἡ ψυχὴ μὲ δέος τῆς θεᾶς ἔτεκε τὸν πόθο. Ἔτσι ἐνῶ ἀπέβλεπαν πρὸς τὸ μέλλον, ξαφνικὰ μεταμορφώνεται ὁ Χριστὸς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, τὴν μορφὴ μεταβάλλει καὶ ἐνδυόμενος χιτῶνα φωτὸς δείχνει θεᾶμα ἀπαστράπτον. Ὡ τοῦ θαύματος! Ἀπὸ ἀνθρώπινη μορφὴ ἐκτοξεύονταν ἀκτίνες, ποὺ ἀποστέλλονταν μὲ θεϊκὲς ἐνέργειες. Εἶδε ὁ ἥλιος αὐτὸ ποὺ δὲν εἶχε γνωρίσει προηγουμένως καὶ, ἀφοῦ διδάχθηκε ἀπὸ τὸ φέγγος ἄλλου φωτὸς, κρύβεται. «Σταμάτησες κάποτε, ἦλιε, ἀναμένοντας τὴν νίκη τῶν Ἑβραίων. Σεβάστηκες διαταγὴ τοῦ στρατηγοῦ Ἰησοῦ, τιμώντας τὸ δεσποτικὸ ὄνομα τοῦ ὁμοδούλου. Τώρα εἶδες φῶς, ποὺ δὲν εἶχες δεῖ ποτέ». Αὐτὴ τὴν θεωρία διηγούμενοι οἱ συγγραφεῖς τῶν εὐαγγελίων χρησιμοποιοῦν διαφορετικὲς ἐκφράσεις, μὴ δυνάμενοι νὰ παραστήσουν μὲ λόγους τὸ ὄραμα. Ὁ ἕνας λέει: «ἔλαμψε τὸ πρὸσωπό Του σὰν τὸν ἥλιο», μὴ ἔχοντας ἄλλη λαμπρότερη εἰκόνα. Ὁ ἄλλος: «ἔλαμψαν τὰ ἱμάτια Του ὅπως τὸ φῶς». Προβαίνουμε δηλαδὴ σὲ συγκρίσεις μὲ μέτρο αὐτὰ ποὺ βλέπουμε. Ἀδυνατεῖ μαζί καὶ ἡ κτίση νὰ προσφέρει εἰκόνα, γιὰ νὰ παραβληθεῖ τὸ θεᾶμα. Ἄς βεβαιώσουν τὰ μάτια. Ἡ γλώσσα δὲν ἔμαθε γι' αὐτὰ νὰ μιλάει. Ἡ θεᾶ λοιπὸν περιβάλλοντας τοὺς θεατὲς μὲ τὴν λαμπρότητα αὐτῶν ποὺ ἔβλεπαν, ὑποδήλωσε τὸν μέλλοντα κριτὴ τῆς οἰκουμένης. Ἐμφανίσθηκαν δὲ ἀνάμεσά σας οἱ κορυφαῖοι στὴν ἀρετὴ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, γιὰ νὰ κηρύξουν στοὺς παρόντες τὸν Δεσπότη δικαστὴ ζώντων καὶ νεκρῶν. Ὁ Μωυσῆς, ἀφοῦ ἔγινε ἀρχηγέτης καὶ ἐργάτης τῆς ἀρετῆς καὶ νομοθέ-

2) Ματθ. 16, 28.

3) Ἰω. 14, 9.

4) Λουκ. 9, 23.

5) Ματθ. 16, 26. Μάρκ. 8, 36.

6) Ματθ. 16, 27.

7) Ματθ. 16, 28.

της, πεθαίνει και αποχωρίζεται την ζωή. Και ὁ Ἡλίας πυρακτωμένος ἀπὸ θεῖο ζῆλο ἔγινε ἡνίοχος πυρὸς και ἱππεύοντας στὸν ἀέρα ὑπερπήδησε τοὺς νόμους τῆς φύσεως, βρίσκοντας ὁδὸ ἀνώτερη τοῦ θανάτου.

Γ’ αὐτὸ τὸ σημεῖο θυμήσου τις ἐρωτήσεις τοῦ Δεσπότη και τις ἀποκρίσεις τῶν μαθητῶν, ποὺ τὸν ὀνόμαζαν ἄλλοι Ἡλία και ἄλλοι ἕναν ἀπὸ τοὺς προφήτες. Βλέποντάς Τον ὁμως τώρα προσκυνούμενο ἀπὸ τοὺς προφήτες... Ὁ Μωυσῆς ἰκετεύει, ὁ Ἡλίας ὑποκλίνεται δίνοντας μαρτυρία ὅτι ὁ παρὼν εἶναι Δεσπότης και ὄχι δοῦλος. Ἄλλ’ ὁ Πέτρος μολονότι βλέπει αὐτὰ δὲν διδάσκεται. Στέκει σὰν κατακεραυνωμένος ἐνώπιον πρωτοφανῶν θαυμάτων. Ἀπὸ τὴν εὐχαρίστηση γιὰ ὅσα βλέπει, ξεχνᾷ τὰ πάντα. Δένεται στὸν τόπο ἀπὸ χαρὰ μεγάλη διακατεχόμενος. «Ἄς κάνουμε, λέει, τρεῖς σκηνές, μία γιὰ σένα, μία γιὰ τὸν Μωυσῆ και μία γιὰ τὸν Ἡλία». Ἀποδεικνύει τὴν ἄγνοιά του, συναριθμώντας τὸν Δεσπότη στοὺς δούλους, θεωρώντας ὁμοτίμους Δεσπότη και ὑπηκόους. Ὡστόσο δὲν παρέμεινε στῆς ἄγνοιας τὸ πάθος ὁ Πέτρος. Βροντῆ ἤλθε ἀπ’ τὸν οὐρανὸ και θεραπεύει μὲ τὸν φόβο τὴν ἄγνοια, σὰν νὰ φώναζε μὲ τὸν ἦχο τὰ ἀκόλουθα: Γιατὶ συναριθμεῖτε μὲ τοὺς δούλους τὸν Δεσπότη; Θέλετε νὰ μάθετε τὴν διαφορὰ; Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός. Ἐκείνους δημιούργησα δούλους, Αὐτὸν τὸν γέννησα Υἱὸ ἐκ τῆς οὐσίας μου. Δικός μου Υἱὸς εἶναι, και ἄς ἔχει περιβληθεῖ μορφὴ δούλου γιὰ χάρη σας. Ἀπόσιτο ἔχει τὸ φῶς⁸, ἀκόμα και ἂν ἔκανε ὀρατὲς γιὰ σὰς τις ἀκτίνες. Μακάρια τὰ μάτια ἐκεῖνα ποὺ εἶδαν τὸν Χριστὸ στολισμένο ὡς νυμφίο. Μακάρια τὰ μάτια ποὺ εἶδαν σὲ ἡπιο σχῆμα τὴν φοβερὴ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Διότι ἔβλεπαν μὲ χαρὰ αὐτὰ ποὺ ἄλλοι θὰ δοῦν μὲ τρόμο. Ἀλήθεια, ποιὰ μάτια θὰ μπορέσουν νὰ ἀντέξουν τὴν φοβερὴ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ὅταν ἡ γῆ θὰ κλονίζεται και ἡ θάλασσα, βγάζοντας στὴν ἐπιφάνεια τὰ ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ ἀνθρώπινα σώματα, και οἱ ἄνθρωποι μαζί μὲ τις οὐράνιες δυνάμεις θὰ τρέμουν μὴ ὑποφέροντας τὸν φόβο; Τυλίγεται σὰν εἰλητάρι ὁ οὐρανὸς στὴν παρουσία τοῦ Βασιλιᾶ. Ξαφνικὰ οἱ δορυφόροι ἀφαιροῦν τὰ καταπετάσματα τῶν θυρῶν. Και μὲ τὸ ἀνοιγμα τ’ οὐρανοῦ παρουσιάζονται προτρέχοντας μὲ λαμπρότητα οἱ τάξεις τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, χίλιες χιλιάδων ἀγγέλων και μύριες μυριάδες. Φαίνεται δὲ κατερχόμενος ὁ Δεσπότης ἀκτινοβολώντας ἄπλετο

φῶς στὰ σύμπαντα. Ποιὸς λοιπὸν θὰ ὑπομείνει αὐτὴ τὴν θεά; Ποιὸς θὰ μετρήσει τὸν φόβο; Ἐὰν τις συνεχεῖς λάμπεις τῆς ἀστραπῆς δὲν ὑπομένουμε, ἀλλὰ πολλὲς φορές ἡ λάμψη μᾶς ρίχνει στὸ ἔδαφος, τι θὰ συμβεῖ σ’ αὐτὸν ποὺ ἀντικρῶζει τὴν ἀνατολὴ Ἐκείνου ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀστραπῆ; Ὅταν ἦχοι σαλπίγγων καλοῦν τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τοὺς τάφους, ὅταν σπάζουν τὰ μνήματα ἀπελευθερώνοντας τοὺς δεσμῶτες, ὅταν κρίνονται προθέσεις και πράξεις και σκέψεις, ὅταν προσάγεται δεσμώτης ὁ διάβολος και εἰσπράττει τὴν τιμωρία του γιὰ τοὺς τυραννικοὺς λογισμοὺς (τοὺς ὁποίους ὑπέβαλλε στοὺς ἀνθρώπους), ὅταν χωρίζονται οἱ ὁμάδες τῶν ἀνθρώπων, ποιὸς και σὲ ποιά μερίδα θὰ ἔχει τὸν κλῆρο του; Ὅταν ζῶντες μαζί και πεθαμένοι συρρέουν, ποιὸς θὰ εἶναι τοῦ δικαστῆ Χριστοῦ και ποιὸς τοῦ κατάκριτου ληστή; Κοινὴ ἀπὸ ὅλους ἡ προσκύνηση. Ἐπειδὴ ἡ ταχύτητα τῆς ἀναστάσεως φέρνει τοὺς νεκροὺς μαζί μὲ τοὺς ζωντανούς, σύμφωνα μὲ τὸν μακάριο Παῦλο, ποὺ λέει ὅτι «ἐμεῖς οἱ ζῶντες, ποὺ θὰ ἔχουμε ἀπομείνει, δὲν θὰ προηγηθοῦμε αὐτῶν ποὺ θὰ ἔχουν κοιμηθεῖ»⁹. Ἔτσι κανεὶς νεκρὸς δὲν θὰ ἀργοπορήσει ἐξ αἰτίας τοῦ τάφου. Ὅλοι λοιπὸν τὴν ἀπόφασή Του ἀναμένουν ἔμφοβοι, μὴ γνωρίζοντας ἂν θὰ ἀκούσουν τὸ «ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου»¹⁰ ἢ «πηγαίνετε ἔξω στὸ σκοτάδι, ποὺ ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιὰ τὸν διάβολο και τοὺς ἀγγέλους του». Ἔτσι ζυγίζοντας τὰ ἔργα δίνει στὰ πράγματα τὸ πρόσφορο τέλος τους. Εἰκόνες αὐτῆς τῆς στιγμῆς ἔδωσε ὁ Δεσπότης στοὺς ἀποστόλους. Ὡστε ἐμεῖς ἀναλογιζόμενοι τὸν φόβο ἐκεῖνο, νὰ μεταβάλλουμε ὅσο εἶναι καιρὸς τὸν βίον μας, μὲ ἀγαθὰ ἔργα νὰ κερδίσουμε τὴν παρρησία και, προτοῦ φθάσει ἡ Κρίση, νὰ προετοιμάσουμε τὴν ἀπολογία μας. Ἄς μὴ συγκατακριθοῦμε μὲ τὸν κρινόμενο ἐχθρό, ἀλλὰ μαζί μὲ τὸν Χριστό, ποὺ μᾶς ἀγαπᾷ, ἄς ἀνεβθοῦμε στὸν οὐρανὸ, γενόμενοι κληρονόμοι Θεοῦ και συγκληρονόμοι Χριστοῦ.

Τι αὐτῷ ἡ δόξα, και ἡ τιμὴ, και ἡ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, και τῷ παναγάθῳ και ζωοποιῷ, και ὁμοουσίῳ Πνεύματι, νῦν και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ἐκ τοῦ Βιβλίου «Πανηγυρικόν, ὁ Πατερικὸς λόγος στὴν Μεταμόρφωση», ἔκδοσις ἀ’ Ἱερᾶς Μονῆς Κουτλουμουσίου, Ἁγιον Ὅρος.)

8) Α’ Τιμ. 6, 16.

9) Α’ Θεσ. 4, 15.

10) Ματθ. 25, 31 κ. ἔ.

ΓΛΩΣΣΑ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΗ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ

(ὕπὸ τὸ φῶς τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀληθείας)

Κωνσταντίνου Θ. Πολυζωΐδη
τ. Λέκτορος Νομικῆς Α.Π.Θ.

Γ' ΜΕΡΟΣ

9. Τὸ ἀναλλοίωτον τῶν ἱερῶν κειμένων καὶ ἡ ἀκτινοβολία τούτων εἰς τὰ ἔθνη.

Μὲ τὰ ἤδη ἐκτεθέντα συνετελέσθη ἡ παρουσίασις τοῦ ὀρθοῦ τρόπου προσεγγίσεως καὶ κατανοήσεως τῶν ἱερῶν κειμένων. Εἰς τὴν προκειμένην παράγραφον περιγράφεται ἡ μέριμνα καὶ ὁ ζῆλος τῆς Ἐκκλησίας ὥστε τὰ ὡς ἄνω κείμενα νὰ παραμείνουν ἀναλλοίωτα καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν τούτων εἰς τὸν ἀντίστοιχον γλωσσικὸν τύπων τῶν λαῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα μεταδίδεται καὶ καρποφορεῖ.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὅλη Ἰμνολογία ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἐκφράζει τὴν Δογματικὴν Διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὀφείλει ὁ πιστὸς νὰ μελετᾷ καὶ ἐρμηνεύῃ τὸ ἱερὸν κείμενον μὲ τὴν σταθερὰν προσήλωσιν εἰς τὸ ὀρθόδοξον νόημα τῶν ὕμνων. Μὲ τὴν ταχείαν ἐξάπλωσιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος καὶ εἰς τοὺς λαοὺς μὴ ὀμιλοῦντας τὴν ἑλληνικὴν, ἐγεννήθη τό, ἀκατανόητον σήμερον, ἐρώτημα (κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνας): εἶναι δυνατὸν τὰ κείμενα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καὶ τὰ λειτουργικά, νὰ ἀποδίδωνται καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας πλὴν τῆς Ἑβραϊκῆς, Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς; Τὸ ἐρώτημα προεβλήθη διότι ἐπεπόλαξε ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καὶ ἡ θεωρία ἡ ὁποία ἐγέννησε τὴν αἵρεσιν τῶν τριγλωσσιστῶν⁴⁸. Βεβαίως, ἡ ἄμεσος ἀνάγκη τῆς μετα-

φράσεως τῶν ἱερῶν κειμένων ἀπεδυνάμωσε καθ' ἑαυτὴν καὶ τὴν προταθεῖσαν θεωρίαν, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς προελθοῦσαν αἵρεσιν.

Ἀποφασιστικὸς ὁμως παράγων, διὰ τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐκκλησιαστικὴν ἐγκρισιν τῶν μεταφράσεων, ἦτο ἡ ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε μητρὸς Ἐκκλησίας μετὰ χαρᾶς ἐγκρίσις, καὶ πρὸς ἴδρυσιν τῆς νέας τοπικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς μετάφρασιν τῶν ἱερῶν κειμένων⁴⁹.

Ἐπίκαιρον, ἐν προκειμένῳ, εἶναι νὰ σημειώσωμεν ὅτι «στὸν χῶρον τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς σκέψεως κατορθώθηκε μὲ ἐπιμονὴν προσπάθεια δημιουργικῶν πνευμάτων ὁ λό-

ἡ θεωρία νὰ ἀνάγεται, κατ' ἀρχὴν, εἰς τὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς θεόθεν προελεύσεως τῆς ἐβρ. γλώσσης [Π. Σιμωτᾶ, Ἑβραϊκὴ γλώσσα (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.5, στ.306], ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πεποιθήσιν περὶ τῆς ἱερατικῆς προελεύσεως τῆς γραφῆς [Σ. Μαρινάτου, Γραφή (Ἐγκυκλοπ.), ΜΕΕ τ.Η', σ. 702βγ] «Ἦδη ἀρχαιότατα ἀνεπτύχθη καὶ μία ἄλλη (γραφὴ) μᾶλλον συντετμημένη, ἣτις κατὰ Κλήμ. τ. Ἀλεξανδρέα καλεῖται... ἱερατικὴ...».

49) Ἡ εἰς Ἰβηρίαν-Γεωργίαν ἴδρυσιν ἐπὶ Μεγ. Κωνσταντίνου τοπικῆς Ἐκκλησίας [Ἀνωμόμου, Ἰβηρικὴ Ἐκκλησία (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.6, στ.696-700], ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων. Ἀνωμόμου, Γοτθ. Μετάφρ. τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.4, στ.629-630 «Ἡ μετάφρασις εἰς τὴν Γοτθικὴν... ὀφείλεται εἰς τὸν... Ἐπίσκοπον Οὐλφίλαν ὅστις καὶ ἐφεύρε πρὸς τοῦτο τὸ γοτθικὸν ἀλφάβητον...». Ἀ. Γιαννουλάτου, Ἔργον Εὐαγγελισμοῦ (Βυζάντιον), ΘΗΕ τ.4, στ.26 «Ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Θεοδώρητος, τοὺς παρεχώρησε (ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος) ναδὸν καὶ ὠρίσε νὰ τελεῖται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ λειτουργία γοτθιστί...». Τὴν μεῶν προσηλωσιν εἰς τὴν ἀκριβεστέραν, ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρωτότυπον, μετάφρασιν εἰς τὴν ρωσικὴν γλώσσαν ἀπαιτοῦντες πολλοί, ζηλωταὶ τῆς ἀκριβείας Ρώσσοι, δὲν ἐδέχθησαν τὴν, ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, γενομένην προσπάθειαν τοῦ Πατριάρχου Νίκωνος πρὸς διώρθωσιν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων [Βλ. Φειδᾶ, Ρωσικὴ Ἐκκλησία (Μελέτη), ΘΗΕ τ.10, στ.1042· Του αὐτοῦ, Ρασκόλνικοι (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.10, στ.768-772]. Ἴδε καὶ Κ. Χαλαμπίδη, Ἀραβία (Μετάφρ. τῆς Ἀγ. Γραφῆς), ΘΗΕ τ.3, στ.16.

48) Εὐ. Θεωδώρου, «Τὸ ἔργον τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἐξ ἐπόψεως λειτουργικῆς (Τόμος Ἐόρτιος Κυρίλλω καὶ Μεθοδίῳ)», Θεσ/νίκη 1966 (τ. Α'), σελ. 116, «Τὸ γεγονός τοῦτο (τῆς μεταφρ. τῶν ὀρθόδοξων λειτουργικῶν κειμένων εἰς τὴν σλαβικὴν) προεκάλεσε τὴν ἀντίδρασιν πολλῶν... οἵτινες ἦσαν ὀπαδοὶ τῆς κακοδοξίας τῶν «τριγλωσσιστῶν...». Πιθανὸν εἶναι αὐτῆ

γος νὰ πλησιάσει τὰ ὅρια τῆς κατ' ἄνθρωπον τελειότητος... Ἡ, ἐν Χριστῷ φανέρωση καὶ πραγμάτωση τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας σὲ περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα κυριαρχοῦσε, δὲν εἶναι τυχαῖο γεγονός»⁵⁰. Αὐτὴ ἡ ἀλήθεια πιστοποιεῖ ἓνα γεγονός: τὸ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπετέλεσε τὸ κύριον ὄργανον τῆς Θείας Προνοίας πρὸς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνας. Συγχρόνως ὅμως, ἡ χρῆσις καὶ ἄλλων γλωσσῶν ἀπεκάλυψε ἀκόμη μίαν ἀλήθειαν: τὴν οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀκτινοβολοῦσης αἰωνίως, ἀσχέτως ἐξωτερικῶν γλωσσικῶν μορφῶν καὶ τύπων.

10. Ἀξιολόγησις, ἀπὸ ὀρθοδόξου ἀπόψεως, τοῦ μεταφραστικοῦ τῶν ἱερῶν κειμένων ἔργου εἰς τὴν νεοελληνικὴν.

Μετὰ τὰς γενομένας ἐπισημάνσεις, προκύπτει ὅτι ἡ μετάφρασις, ἢ ἡ ἐρμηνεία, τῶν Ἀγιογραφικῶν καὶ λειτουργικῶν κειμένων εἰς οἵανδήποτε ἄλλην γλῶσσαν καί, κατ' ἐπέκτασιν εἰς τὴν

σύγχρονον νεοελληνικὴν γλῶσσαν, δύναται ἀκατακρίτως (συμφώνως δηλαδὴ πρὸς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν) νὰ συντελεσθῇ μόνον ὑπὸ τὰς ἐξῆς προϋποθέσεις:

α) ἐφ' ὅσον αὕτη γίνεται μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ μὲ συναίσθησιν τῆς πνευματικῆς εὐθύνης⁵¹ περὶ τοῦ ὅτι οἵανδήποτε παρέκκλισις ἀπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ ἱεροῦ κειμένου, συνιστᾷ αἵρεσιν. Τῆς ἐτεροδιδασκαλίας μὴ ἀναιρουμένης καὶ μὴ καταδικαζομένης δημοσίᾳ, ὁδηγεῖται ὁ ἀποδεχόμενος αὐτὴν εἰς στέρησιν τῆς Θείας Χάριτος.

50) **Θ. Ζήση**, Πρέπει νὰ μεταφραστοῦν τὰ λειτουργικὰ κείμενα, Θεσ/νίκη 2003, σ.52-57. **Φ. Κόντογλου**, Ἁγιασμένες μέρες («Τὸ Αἶβαλι ἢ πατρίδα μου», Ἄθ. 1962, σ.114) «Ποῖος λαὸς ἄλλος παρεκτὸς ἀπὸ μᾶς ἔχει αὐτὴ τὴν εὐλογία;...»

51) Πληροφορικῶς, ἴδε καὶ τὰς ἀκολουθούς παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὸ γενόμενον, καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας, μεταφραστικὸν ἔργον τῶν ἱερῶν κειμένων: Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀρμενίας ἀναφέρεται ὅτι «ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα κατέστη ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἡ συριακὴ, ἀναλόγως τῆς γειτνιασέως...» [Α. Ἀρβανίτη, Ἀρμενία (Μελέτη), ΘΗΕ τ.3, στ.170]. Σημειοῦται ἀκόμη: «ἡ ἐφευρέσεις τῆς ἀρμενικῆς ἀλφαβήτου... εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν μετάφρασιν τῆς Ἁγ. Γραφῆς εἰς τὴν ἀρμενικὴν Γλῶσσαν...» (Αὐτόθι, στ.170).

β) ἐάν, προκειμένου περὶ τῆς νεοελληνικῆς μεταφράσεως, αὕτη ἀποτελεῖ διὰ τὸν μελετῶντα τὸ ἱερὸν κείμενον ὄλως ἐπικουρικόν, καὶ δευτερευούσης σημασίας, βοήθημα πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τοῦ πρωτοτύπου κειμένου⁵².

Εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐπισημάνσεις πρὸς ἐξασφάλισιν ἀνεπιλήπτου μεταφράσεως συνηγοροῦν καὶ τὰ ἐξῆς: «... εἶναι βέβαιον, ὅτι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κηρυκτικῆς ἰδίως ἐπικοινωνοδομῆς τοῦ λαοῦ, μετεφράζοντο ἐνωρίτατα (εἰς τὴν λατινικὴν) μέρη τῆς Ἁγίας Γραφῆς... Αἱ μεταφράσεις αὗται... διεκρίνοντο διὰ τὴν πιστότητα εἰς τὸ ἑλληνικὸν κείμενον καὶ τὸν δημῶδη γλωσσικὸν χαρακτῆρα... Ἐπειδὴ αἱ κυκλοφοροῦσαι μεταφράσεις... εἶχον ἀρκετὰ σφάλματα... ὁ Π. Δάμασος ὁ Α' (+384) ἀνέθεσε τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὸν Ἱερώνυμον...»⁵³.

Β' ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Η ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΔΙΑΚΟΠΩΣ ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΛΑΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ-ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

11. Τό, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας, μεταφραστικὸν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἔργον, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ὁρθοδοξίᾳ.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐχομένη πάντοτε στερρῶς τῆς Ὁρθοδόξου αὐτῆς Παραδόσεως, βλέπει (κατὰ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς συνείδησιν) μετ' ἐπιφυλακτικότητος οἰονδήποτε νεωτερισμόν, ἔστω καὶ ἂν οὗτος δὲν ἄπτεται ἀμέσως τοῦ δόγματος. Φυσικὸν ἦτο λοιπὸν νὰ ἴσταται ἐπιφυλακτικὴ καὶ ἐναντι τῶν μεταφράσεων τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἰς τὴν καθομιλουμένην. Ἡ ἀρνητικὴ αὐτῆ

52) Περὶ τῆς πεποιθήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὸ ἱερὸν κείμενον, ἐπιτυχῆς εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος παρατήρησις: **R. Browning**, Ἀπὸ τὴν Κοινὴ ἕως τὴς ἀρχῆς τῆς νεότερης Ἑλληνικῆς [H. G. Nesslerlath, Εἰσαγωγή στὴν Ἀρχαιογνωσία (τ. Α', μετάφρ. 2003), σ.171] «Ἦδη τὸ ἀπλὸ γεγονός τῆς γραφῆς τροποποιεῖ τὴν ἰδιαιτερότητες τῆς ἀθόρμητης ζωντανῆς ὁμιλίας, καὶ στὴ μεσαιωνικὴ ἑλληνικὴ κοινωνία ἡ ἐπίδραση τοῦ λογοτεχνικοῦ «ὑφους» τῆς ἀπτικιστικῆς καθαρολογίας... τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κηρύγματος καὶ τῶν τυπικῶν πράξεων... ἦταν ἀσυνήθιστα ἰσχυρῆ».

53) Βουλγάτα (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.3, στ.1018-1020.

στᾶσις ἦτο πλήρως δικαιολογημένη δεδομένης τῆς, κατὰ τὴν ζοφερὰν ἐκείνην περίοδον, ἐπιπολαζούσης, μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀμαθίας, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῶν ποικίλων, λυμαιομένων τότε τὸ Ἔθνος, ἑτεροδόξων προπαγανδῶν.

Τὴν, μέσω τοῦ ὀρθοδόξου κριτηρίου, κριτικὴν βᾶσανον ἐπὶ τῶν μνημονευθεισῶν μεταφραστικῶν προσπαθειῶν, δεικνύουν αἱ ἀκολούθως παρατιθέμεναι πληροφοροῖαι. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν, ἀναφέρεται εἰς τὸν ΙΖ' αἰῶνα: «Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Παρθένιος Β' ὁ Γέρον (1644-1650) διέδωκεν ἀντίτυπα τῆς μεταφράσεως τοῦ Μαξίμου, ἀλλ' ὁ ἱεροκῆρυξ Μελέτιος ὁ Συριγὸς σφοδρῶς τὴν κατεπολέμησε καὶ προεκλήθησαν ἐπανειλημμένοι πατριαρχικαὶ ἐγκύκλιοι καταδικάζουσαι “τὴν ἀνάγνωσιν, γενικῶς, χωρὶς τινὸς ἐξαιρέσεως, πάσης εἰς τὸ ἀπλοῦν ὕφος μεταφράσεως τῶν Ἱ. Γραφῶν”».

Ἡ δευτέρα μαρτυρία προέρχεται ἐκ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος: «Τὸ 1823 ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ἀνθιμος ὁ Γ' ἐκδίδει ἐγκύκλιον κατὰ πάσης νεοελληνικῆς μεταφράσεως, ὁ

Ἰλαρίων συντάσσει ἀπολογία, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὁποίας συνετάχθη ἡ “ἀντίρρησης” ὑπὸ τοῦ Ματθαίου, μητροπολίτου Κυζίκου»⁵⁴.

Τραγικὴ προσωπικότης, ὑπερεκτιμήσας μᾶλλον τὰς δυνάμεις του, καί, ἀντὶ καλοῦ, ταραχὴν προξενήσας, ἦτο ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος Λούκαρις. Οὗτος, ἀγωνιζόμενος νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ παπισμοῦ, διηκόληνε τὴν προτεσταντικὴν διείσδυσιν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. «Ὁ καλβινιστῆς θεολόγος A.Leger μετέφρασε διὰ τοῦ Μ. Καλλιπολίτου, καὶ... ἐξέδωκε τὴν Ἁγίαν Γραφήν εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, ἐγκριθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ Λουκάρεως...»⁵⁵. Σθεναρὰν στᾶσιν κατὰ τῶν νεωτερισμῶν ἐπέδειξεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γαβριὴλ (1702-1707), ὁ ὁποῖος, «προασπίζων τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις, κατέκρινε τὸ 1704 διὰ συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τὴν μετάφρασιν τῶν Ἁγίων Γραφῶν εἰς χυδαίαν καὶ κατὰ λέξιν διάλεκτον, ὡς ἀνωφελῆ καὶ περιττὴν...»⁵⁶.

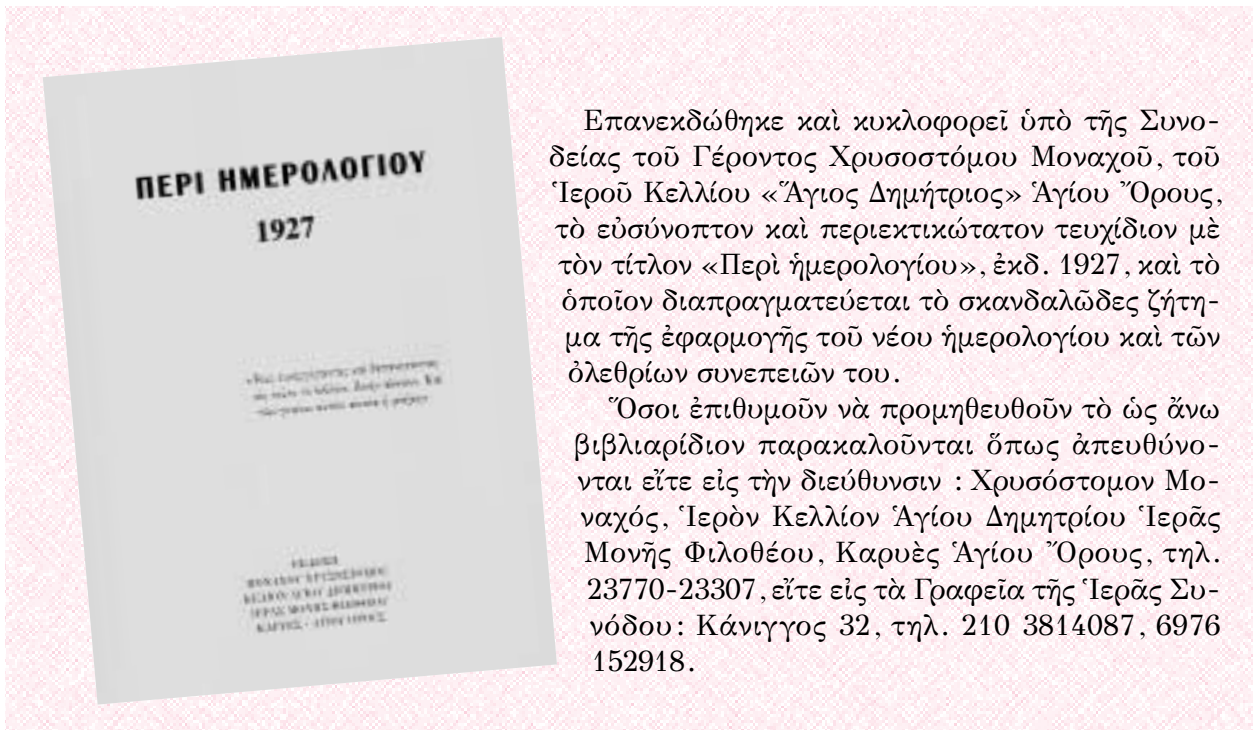
συνεχίζεται...

54) **Ν.Μπουγάτσου**, Γραφὴ Ἁγία (Νεοελληνικαὶ Μεταφράσεις), ΘΗΕ τ.4, στ.676.

55) **Ἱ.Καρμίρη**, Κύριλλος Λούκαρις (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.7, στ.1185-1186, Εἰς τὸ αὐτὸ Ἄρθρον σχολιάζεται καὶ ἡ γνωστὴ ὡς «Λουκάρειος Ὁμολογία» ἤτις

«διήγειρε πανταχοῦ μέγιστον θόρυβον καὶ δυσπερίγραφτον ταραχὴν...».

56) **Τ.Γριτσοπούλου**, Γαβριὴλ ὁ Γ' (Ἄρθρον), ΘΗΕ τ.4, στ.111.

Επανεκδώθηκε καὶ κυκλοφορεῖ ὑπὸ τῆς Συνοδείας τοῦ Γέροντος Χρυσοστόμου Μοναχοῦ, τοῦ Ἱεροῦ Κελλίου «Ἅγιος Δημήτριος» Ἁγίου Ὁρους, τὸ εὐσύνοπτον καὶ περιεκτικώτατον τευχίδιον μετὸν τίτλον «Περὶ ἡμερολογίου», ἐκδ. 1927, καὶ τὸ ὁποῖον διαπραγματεύεται τὸ σκανδαλῶδες ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν του.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὸ ὡς ἄνω βιβλιαρίδιον παρακαλοῦνται ὅπως ἀπευθύνονται εἴτε εἰς τὴν διεύθυνσιν : Χρυσόστομον Μοναχός, Ἱερὸν Κελλίον Ἁγίου Δημητρίου Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοθέου, Καρυές Ἁγίου Ὁρους, τηλ. 23770-23307, εἴτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: Κάνιγγος 32, τηλ. 210 3814087, 6976 152918.

Ο «ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ» ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΑΣ

(Ἀκόμα μία συμμαχία Πολιτικῶν καὶ Θρησκευτικῶν
Οἰκουμενιστῶν τῆς Νέας Ἐποχῆς)

Εἶναι εὐρέως γνωστὴ ἡ δραστηριοποιή-
σις τοῦ κ. Βαρθολομαίου εἰς τὸ λεγόμε-
νον «Οἰκολογικὸν Κίνημα» καὶ ἡ
περιλάλητος... ὑπερευαίσθησις του διὰ τὸ
φυσικὸν περιβάλλον, ἐξ οὗ καὶ τὸ σχεδὸν
κωμικὸν προσωνύμιον ποὺ τὸν συνοδεύει
μονίμως πλέον: «πράσινος πατριάρχης»!
Ἔτσι λοιπόν, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἀνησυχώ-

ὑπὸ κ. Παρασκευᾶ Κελεπέκογλου

ντας ὑπερβαλλόντως... διὰ τὸ περιβάλλον
τοῦ περιφήμου δάσους τοῦ Ἀμαζονίου, ἐκά-
λεσεν μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν στεντόρειον
φωνὴν του διακοσίους καὶ πλέον θρησκευτι-
κοὺς ἡγέτας, ἕως καὶ εἰδωλολάτρας, πυρο-
λάτρας καὶ Ἰνδιάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμο-
νας περιβαλλοντολόγους καὶ κυβερνητικοὺς
παράγοντας, εἰς ἓνα πλουσιώτατον -ἐν πλῶ-
συμπόσιον, προκειμένου νὰ συσκεφθοῦν καὶ
νὰ ἀνταλλάξουν ἀπόψεις διὰ τὸ κρισιμώτα-
τον τοῦτο ζήτημα! Συμφώνως μὲ ἀνακοινώ-
σεις μὲσω τῶν Μαζικῶν Μέσων Ἐνημερώσε-
ως, τῶν ὁποίων εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, τὴν
ἀπεριόριστον εὐνοίαν σταθερῶς ἀπολαμβάνει
ὁ «πράσινος πατριάρχης», ὅλοι αὐτοὶ
συνεκεντρώθησαν τὸν μῆνα Ἰούλιον διὰ μίαν
ἐβδομάδα εἰς τὸν Ἀμαζόνιον, μὲ πρωτοβου-
λίαν τοῦ κ. Βαρθολομαίου καὶ τοῦ γενικοῦ
Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. Κόφι Ἀνάν¹.
Σκοπὸς τῶν ἑτεροκλήτων μεγαλοσχημόνων
καλεσμένων, ἡ διάσωσις τοῦ δάσους τοῦ
Ἀμαζονίου, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν αὐθαίρετον
κοπὴν τῶν δένδρων του -ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνε-
ξελέγκτους ἐμπρησμούς- μειώνεται σὺν τῷ
χρόνῳ ἐπικινδύνως. Ὁ «πράσινος πατριάρ-
χης», συμφώνως πάντα μὲ τὰ ὅσα διαδίδει ὁ
Τύπος, φιλοδοξεῖ νὰ ἀναδείξῃ τὸ πρόβλημα
τῆς παρανόμου ὑλοτομίας μὲ τὴν βοήθειαν
τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶν καὶ

οἰκονομικῶν παραγόντων. Τὴν 16ην Ἰουλίου
μάλιστα μὲ τοὺς λοιποὺς «θρησκευτικοὺς
ἡγέτας» ἐπραγματοποιήθη -ὅπως ἦτο φυσι-
κόν- συμπροσευχὴ καὶ «εὐλογία» παντὸς
θρησκείματος καὶ δεισιδαιμονίας τῶν ὑδά-
των τῶν ποταμῶν τοῦ Ἀμαζονίου καὶ Ρίο
Νέγκρο (βλ. φωτ.), γεγονός ποὺ προδιαγρά-
φει... τὸ πλέον δυσσίῳνον μέλλον τῶν πε-
ριοχῶν αὐτῶν!

Εἶναι, λοιπόν, πασίγνωστοι αἱ οἰκολογι-
καὶ ἀνησυχίαι τοῦ «πράσινου πατριάρχου» -
ἄλλωστε διὰ τί ἄλλο θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἀνη-
συχῆ ἓνας «πράσινος πατριάρχης»; Ἐκεῖνο
ὅμως ποὺ κανεὶς δὲν σκέπτεται, εἶναι ὅτι ἂν
τὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες εὐρῶ ποὺ ἐξοδεύ-
θησαν διὰ τὴν ἐβδομαδιαίαν κρουαζιέραν
τῶν μεγαλοσχημῶν, ἐδίδοντο διὰ τὴν θωρά-
κισιν τοῦ Ἀμαζονίου, τότε θὰ προέκυπτε
ὑπὲρ αὐτοῦ κάποιον ὄφελος. Ἀντιθέτως τὰ
ὑποκριτικὰ συνέδρια καὶ συμπόσια εἰς
οὐδὲν οὐσιαστικὸν συμβάλλουν τελικῶς,
παρὰ εἰς τὴν προβολὴν τῶν συμμετεχόντων,
τὴν προαγωγὴν τῆς πανθηρηκείας καὶ τὴν
ἀπόκρυφιν τῶν πραγματικῶν αἰτιῶν τῶν
συμφωρῶν, δηλαδὴ τῆς ἀπληστίας τῶν συμ-
μερινῶν Κροίσων ποὺ, παραχωρήσει Θεοῦ, κυ-
βερνοῦν μυστικῶς τὰ πάντα. Ἐκεῖνο ἐπίσης
ποὺ δὲν εἶναι καθόλου γνωστόν, εἶναι τὰ
ὑποπτα καὶ σκοτεινὰ συμφέροντα ποὺ ἐξυ-
πηρετεῖ τὸ ὑποτιθέμενον «πράσινον κίνη-

1) βλ. π.χ. «Κόσμος τοῦ Ἐπενδυτή» 9-6-2006.

μα», συμφώνως μὲ στοιχεῖα ποὺ ἔρχονται εἰς τὸ φῶς, κατὰ τὸ ἀγιογραφικόν· «ὅσα τέ ἐστὶ κρυπτά καὶ ἐμφανῆ ἔργων»². Δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς ἀκόμῃ «συνωμοσιολογικῆς θεωρίας» μεταξὺ τῶν τόσων ποὺ ἐπενεργήσαν μὲ στόχον τὴν συσκότισιν καὶ τὸν ἀπροσανατολισμὸν τῆς ταλαιπώρου «κοινῆς γνώμης», ἀλλὰ διὰ τὴν σκληρὰν πραγματικότητά τῆς μοντέρνου ἐποχῆς μας, ὅπου τὰ πάντα ἐμπορευματοποιουῦνται καὶ ἔχουν τὴν τιμὴ των εἰς τὸ παγκόσμιον χρηματιστήριον τῶν ἐφημέρων καὶ ἀεννάως μεταβαλλομένων ἀξιών! Ἡ ἀλήθεια, λοιπόν, εἶναι ὅτι πίσω ἀπὸ διαφόρους καὶ ποικίλας ὀργανώσεις διὰ τὴν ὑποτιθεμένην προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος -WWF (Παγκόσμιον Ταμεῖο γιὰ τὴν φύσιν), IUCN (Διεθνῆς Ἑνωσις γιὰ τὴν Σωτηρίαν τῆς φύσεως), International Environmental Agency (Διεθνῆς Περιβαλλοντικὴ Ὑπηρεσία), Greenpeace («Πράσινη Εἰρήνη»), ἄνω τῶν 103 κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ 640 μὴ-κυβερνητικῶν ὀργανώσεων (M.K.O) κ.ἄ.- κρύπτονται οἱ... κατ' ἐξοχὴν **καταστροφεῖς καὶ δολιοφθορεῖς** τοῦ παγκοσμίου φυσικοῦ περιβάλλοντος (καὶ ὄχι μόνον τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος), ἀφοῦ ὁ κυριότερος ὄγκος τῶν ἀπλήστων καὶ μανιακῶν ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν τῶν ἰδίων «εὐγενῶν χορηγῶν», ὑπὲρ τῶν οἰκολογικῶν συνεδρίων καὶ ὀργανώσεων, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τοῦ πλανῆτου! Ἡ ὑποκρισία εἰς τὸ ζενίθ της! Οἱ Ροκφέλλερ (STANDART OIL, BOEING κ.ἄ.), Μόρις Στρόνγκ (ARCO), Τζὸν Λούντον (SHELL PETROLEUM COMPANY LIMITED), Χένρυ Φόρντ Β' (FORD, GULF OIL FOUND. κ.ἄ.) εἶναι ἐνδεικτικῶς μερικοὶ ἐκ τῶν κυριότερων χορηγῶν-«πατρῶνων» τοῦ οἰκολογικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖο, χρησιμοποιοῦν διὰ σκοποὺς σκοτεινοὺς καὶ κυριολεκτικῶς **διαβολικούς!**

Οἱ πρῶτοι ἐκ τῶν ἀναφερθέντων ποὺ παρουσιάζουν καὶ τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, ὅπως θὰ διαπιστωθῆ παρακάτω, εἶναι ἡ περίφημος καὶ διαβόητος οἰκογένεια Ροκφέλλερ, ἡ ὁποία μαζί μὲ τὴν οἰκογένεια Ρόθτσιλντ, εἶναι οἱ πραγματικοὶ καὶ οὐσιαστικοὶ κυρίαρχοι ὄχι μόνον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ πλα-

νήτου, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος μέχρι σήμερον· ἡ δυναστεία Ροκφέλλερ ἤρρισε νὰ γιγαντώνεται οἰκονομικῶς εἰς τὰς Η.Π.Α. ἀπὸ τὸν 19ον αἰ. μὲ τὴν STANDART OIL (1865) τοῦ Ἰωάννου Νταίηβιντ Ροκφέλλερ, καὶ ἔφθασεν ἀργότερον εἰς τὴν κορυφὴν τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας μὲ τὰς κολοσσιαίους ἐταιρεῖας των, ὅπως οἱ GENERAL ELECTRIC, EASTMAN KODAC, TEXAS INSTRUMENTS, BOEING, ἀερογραμμαὶ ΔΕΛΤΑ, CHASE MANHATTAN BANK κ.ἄ..

Οἱ σύγχρονοι ἡγέται τῆς οἰκογενείας Νταίηβιντ καὶ Λῶρενς Ροκφέλλερ εἶναι αὐτοὶ ποὺ κινοῦν τὰ βασικὰ νήματα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς παγκοσμιοποιήσεως, καθότι ἐλέγχουν ἢ διοικοῦν μὲ κάθε τρόπον ὅλους τοὺς ὀργανισμοὺς [O.H.E., Τριμερῆς Ἐπιτροπὴ (T.C), Συμβούλιον Ἐξωτερικῶν Σχέσεων (C.F.R.), «Λέσχη Μπίλντεμπεργκ»], καὶ πλῆθος ἀκόμῃ διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ ὑποεπιτροπῶν ποὺ ἐργάζονται εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Μάλιστα δέ, οἱ Ροκφέλλερ δίδουν μεγάλην βαρύτητα καὶ εἰς τὸ θρησκευτικὸν σκέλος τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ προωθοῦν μὲ κάθε τρόπον τὴν ἰδέαν μιᾶς παγκοσμίου «θρησκείας», ἀφοῦ χρηματοδοτοῦν διάφορα σεμινάρια μὲ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ εἶναι οἱ μεγαλύτεροι χορηγοὶ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν (W.C.C.) ποὺ εἶναι ὁ σημαντικότερος παναιρετικὸς καὶ πανθρησκειακὸς ὀργανισμὸς -ὁ O.H.E. τῶν θρησκειῶν- καὶ ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς ποὺ ἐξυπηρετεῖ καὶ ὁ ἀντίστοιχός του πολιτικός: τὴν ὑποταγὴν ὀλοκλήρου τῆς οἰκουμένης κάτω ἀπὸ τὴν τυραννίαν μιᾶς παγκοσμίου σατανικῆς (κυριολεκτικῶς!) ὑπερκυβερνήσεως. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι μὲ ἓναν ἄψογον συνδυασμὸν κινήσεων, διαδίδουν μέσῳ (καὶ) τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου των (τοῦ διαβοῦτου «LUCIS TRUST» - κατὰ συναλοιφήν τοῦ πραγματικοῦ «LUCIFER'S TRUST» = «Ἐωσφορικὸν Μονοπῶλιον»!) τὸν Ἀποκρυφισμὸν καὶ δὴ τὸν Σατανισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἔμμεσον μὲν, οὐσιαστικὴν δέ, σχέσιν μὲ τὴν παγκόσμιον θρησκείαν -τὸν Οἰκουμενισμόν- ἀφοῦ ὁ «Θεὸς» ἀμφοτέρων, εἶναι ὁ Σατάν³.

3) Διὰ μὲν τὸν πρῶτον ἐπισήμως καὶ φανερῶς, διὰ δὲ τὸν δευτέρον εἰς τὰς σκοτεινὰς τεκτονικὰς στοάς, καὶ διὰ τῆς προετοιμασίας τοῦ ἀναμενομένου Ἀντιχρίστου, τὸν ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ἡ πανθρησκεία.

Όντως, οί πλουτοκράτορες και δεσμῶται αὐτοὶ τοῦ σκότους, στηρίζουν καὶ προωθοῦν τὸν Οἰκουμενισμόν ὡς θρησκείαν τῆς Νέας Ἐποχῆς (NEW AGE) τοῦ ἐνὸς ἐνωμένου κόσμου -ἐφευρήματος τῆς διεθνοῦς πλουτοκρατίας- καὶ τῆς ὁποίας θεμελιῶδες δόγμα ἀποτελεῖ ἡ Λατρεία τῆς Γαίας-Μητέρας Γῆς⁴, ὅθεν καὶ αἱ Οἰκολογικαὶ κινήσεις καὶ Περιβαλλοντικὰ κινήματα· μόλις χρειάζεται δὲ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἅπασαι αἱ λεγόμεναι «καταστροφικαὶ» λατρεῖαι καὶ «σέκται» τῆς Νέας Ἐποχῆς, ἔχουν ὡς κοινὸν παρανομαστὴν τὴν Οἰκολογίαν καὶ τὰς Περιβαλλοντικὰς «εὐαισθησίας».

Ἡ Barbara Kelly ἀπὸ τὸ Ὕρεγκον τῶν Η.Π.Α., ἰδρυτῆς τῆς ὀργανώσεως «ΣΩΣΤΕ ΤΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ», ἔγραψε: «Ἐχουμε ὅλοι μας μητέρα τὴν Γαῖα καὶ ἡ προστασία της εἶναι ὑψίστη ἀρετὴ. Αὐτὴ εἶναι ἡ θρησκεία μου. Ἡ Ὑπόθεση Γαῖα»⁵. Ὁ Matthew Fox, πρῶην παπικὸς ἱερεὺς, νῦν μέλος νεοεποχικτῆς σέκτας, ἔγραψε εἰς ἓν βιβλίον του: «Ἡ Μητέρα Γῆ ἔχει καρφωθεῖ στὸ σταυρὸ - ἔχουμε σταυρώσει τὴν Μητέρα Γῆ»⁶. Μέλη τῆς κορυφαίου νεοεποχικτῆς αἰρέσεως Μπαχάι προσεύχονται καὶ ψάλλουν διὰ «τὸν γάμον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποφέρει ἕνα υἱόν»⁷! Ἡ αἵρεσις αὕτη ἔχει προστάτην καὶ μέγα χορηγὸν τὸν ἕτερον ἐκ τῶν κορυφαίων οἰκονομικῶν παραγόντων καὶ ἡγετῶν τοῦ Οἰκολογικοῦ κινήματος: τὸν Καναδὸν πολυεκατομμυριοῦχον Μορίς Στρόνγκ (Maurice Strong), τὸν ὁποῖον οἱ Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπεκάλεσαν χαρακτηριστικῶς «Φύλακαν τοῦ Πλανήτου». Ὁ Μορίς Στρόνγκ καὶ ἡ οἰκογένειά του εἶναι «πιστοί» τῆς αἰρέσεως τῶν Μπαχάι, ποὺ πρεσβεύει τὴν συνένωσιν πάντων τῶν θρησκειῶν εἰς μίαν ἐνιαίαν παγκόσμιον θρησκείαν (ὁποῖα σύμπτωσις!), καὶ ἔχει ἰδρύσει τὸ μεγαλύτερον κέντρον τῆς Νέας Ἐποχῆς εἰς τὸ Νότιον Κολοράντο εἰς ἔκτασιν 650 στρεμμάτων! (Οἱ

Μπαχάι (Baha'i), ἐκ τοῦ Ἰσλάμ προερχόμενοι, ὑπολογίζονται σήμερον εἰς 2.000.000 πιστῶν, διαθέτουν δὲ πολυτελεστάτους ναοὺς καὶ ἔχουν τὸ κέντρον των εἰς τὴν Χαΐφα τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τὸ ὄρος Κάρμηλον).

Θὰ ἦτο ὅμως ἀφελὲς νὰ πιστεύσωμεν ὅτι «στυγνοὶ» ἐπιχειρηματῆαι καὶ κυνηγοὶ τοῦ χρυσοῦ ὅπως οἱ Ροκφέλλερ, Στρόνγκ, Ρόθτσιλντ κ.ἄ., ἀφιέρωσαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου των εἰς τὴν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος, διότι πιστεύουν εἰς τὴν νεοειδωλατρῖαν τῆς Νέας Ἐποχῆς ἢ διότι τοὺς... τύπτει ἡ συνειδησίς των διὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ περιβάλλοντος ποὺ ἔχουν προκαλέσει καὶ προκαλοῦν μὲ τὰς ἐπιχειρηματικὰς των δραστηριότητάς! Τὰ κίνητρά των εἶναι ἀπλούστατα, πασιφανῆ καί... αὐτονόητα: περισσότερος χρυσός, ἐξουσία καὶ «ἐπιρροή», τοὔτέστιν κοσμικὴ δύναμις. Τοιουτοτρόπως, π.χ., χρησιμοποιοῦντες ὡς «βιτρίνα» τοὺς διαφόρους οἰκολογικοὺς καὶ περιβαλλοντικοὺς ὀργανισμοὺς, ἔχουν μετατρέψει τεραστίους ἐκτάσεις γῆς εἰς ἔθνηκὰ πάρκα, ὅπως εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅπου εἰς τὴν Τανζανία φθάνουν τὰ 40% τῆς συνολικῆς ἐκτάσεως, καὶ τῶν ὁποίων ἡ κερδοφόρος ἐκμετάλλευσις μεταφέρεται εἰς χεῖρας των, μέσω τῶν εἰκονικῶν κυβερνήσεων τὰς ὁποίας ἐλέγχουν ἀπολύτως διὰ τῆς «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ» (WORLD CONSERVATION BANK) καὶ ἄλλων συναφῶν ὀργανισμῶν⁸. Ἡ τράπεζα αὕτη ἰδρύθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Τετάρτου Παγκοσμίου Συνεδρίου Ἐρημοτόπων (ἀγόνων ἐκτάσεων) εἰς τὸ ὁποῖον συμμετεῖχαν 52 κράτη, τὰ ὁποῖα συνεφώνησαν εἰ τὰς προτάσεις τῶν William Rucklehouse (διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Περιβάλλοντος τοῦ Ο.Η.Ε.), Ἔντμουντ Ντ. Ρόθτσιλντ (Παγκοσμίου Ἰσοτιμίας Χρυσοῦ) καί... φυσικὰ Νταϊήβιντ Ροκφέλλερ (ὡς διευθυντοῦ τῆς Chase Manhattan Bank) ποὺ προέβλεπαν τὴν διαγραφὴν τῶν χρεῶν τῶν τριτοκοσμικῶν χωρῶν (Ἀσίας, Ἀφρικῆς, Ν. Ἀμερικῆς) μὲ ἀντάλλαγμα, τὴν ὑποθήκευσιν ἑκατομμυ-

4) Ἐθεσπίσθη μάλιστα καὶ ὁ ἑορτασμός τῆς Ἡμέρας τῆς Γῆς ἀπὸ τὸ 1970, ὅπου διὰ πρώτην φορὰν προεβλήθη ἐπισήμως τὸ σῆμα τῆς «εἰρήνης» ☰, δηλ. ὁ μυστικὸς σπασμένος καὶ ἀντεστραμμένος Σταυρὸς ἐντὸς τοῦ μαγικοῦ κύκλου!

5) Βλ. «Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ», Dwight L. Kinman, σελ. 185.

6) αὐτόθι.

7) αὐτόθι, σελ. 191.

8) αὐτόθι, σελ. 126. Ἄλλοι σχετικοὶ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ-συνασπισμοὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς πρὸς τελείαν καὶ ἐν παντὶ ἐπιβολὴν τῶν συμφερόντων των παγκοσμίως: Παγκόσμιος Ὄργανισμὸς Ἐμπορίου (WTC), Ὄργανον Ρύθμισης Διεπέξεων (ORD), Διεθνὲς Νομισματικὸ Ταμεῖο.

Ὁ κύριος ἔμπνευστὴς τοῦ ἐν πλῶ Συμποσίου
κ. Βαρθολομαῖος
ὁμιλῶν ἐνώπιον τῶν παρευρισκομένων συνέδρων.

ρίων στρεμμάτων ἀγόνων καὶ ἐρήμων ἐκτάσεων ἐκ μέρους τῶν χωρῶν αὐτῶν εἰς τὴν «Παγκόσμιον Τράπεζα Προστασίας»! Ἡ τράπεζα αὐτὴ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1987 ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Βορειοαμερικανικῆς Συμφωνίας Ἐλευθέρου Ἐμπορίου (NAFTA) μὲ τὸ προκάλυμμα τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Παρ' ὅλα αὐτά, ὅμως, τὸ Οἰκολογικὸν κίνημα διαθέτει καὶ «ιδεολογίαν»: ἰδεολογίαν ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ κυνισμοῦ καὶ τῆς ἀπανθρώπου ἐωσφορικῆς ἐπάρσεως τοῦ «δυτικοῦ οὐμανιστικοῦ πολιτισμοῦ». Ὁ Δοῦξ τοῦ Ἐδιμβούργου Φίλιππος Μαουντμπάντεν, πρόεδρος τῆς WWF (Ταμεῖον Ἀγρίου Φύσεως) ἀπὸ τὸ 1981 ἕως τὸ 1996, στενὸς φίλος τοῦ κ. Βαρθολομαίου καὶ μόνιμος συνδιοργανωτὴς «οἰκολογικῶν συμποσίων», ἔχει γράψει τὰ ἐξῆς ἀνθρωπιστικά: «Ἀναρωτιέμαι πῶς θὰ ἦτο νὰ μετενσαρκωθῶ εἰς κάποιον ζῶον ποὺ τὸ εἶδος του ἀπειλεῖτο μὲ ἐξαφάνισιν. Ποῖα θὰ ἦσαν τὰ αἰσθήματά του πρὸς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, ποὺ ἡ πληθυσμιακὴ του ἔκρηξις τὸ ἐμπόδισεν νὰ ζήσει κάπου... Πρέπει νὰ ἐξομολογηθῶ ὅτι μπαίνω εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ζητήσω νὰ μετενσαρκωθῶ ὡς ἓνας ἰδιαίτερος θανατηφόρος ἴος...»⁹. Ἐπίσης εἷς ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Λέσχης τῆς Ρώμης¹⁰, ὁ Ἀλεξάντερ Κίνγκ, εἰς τὸ

9) Βλ. περιοδικὸν «NEXUS», Σεπτέμβριος 2005.

10) Παρεμφερὴς μὲ τὴν Λέσχην Μπίλντεμπεργκ, σκοτεινὴ ὀργάνωσις διεθνῶς πολιτικοοικονομικοῦ σχεδιασμοῦ, ποὺ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ περιβαλλοντικὰ θέματα. Ἰδρύθη τὸ 1968 ἀπὸ τὸν Ἰησοῦτην ἱερέα (τότε) καὶ τέκτονα 33ο (ἡδη!) καὶ νῦν πάπαν Ρώμης, Τζόσεφ (νῦν Βενέδικτον) Ράτσιγκερ.

βιβλίον «Ἡ ΠΡΩΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ» (The first Global Revolution) ἀναφέρει: «Ψάχνοντας διὰ ἓνα νέον ἐχθρὸ ποὺ θὰ μᾶς ἐνώσει, καταλήξαμε εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ μόλυνσις, ἡ ἀπειλὴ τῆς ὑπερθερμάνσεως τοῦ πλανήτου, ἡ λειψυδρία καὶ τὰ παρόμοια, ἦταν ὅ,τι χρειαζόμεσταν. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κίνδυνοι προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον ἐπέμβασιν· ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς λοιπόν, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἀνθρωπότητα»¹¹. Θαυμάσατε τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ τοῦ δυτικοῦ «ἀνθρωπισμοῦ» (Humanismus), ὅπως ἐπίσης τὸ πῶς συνδέεται ἀρρήκτως μὲ τὴν ἀντίχριστον παγκοσμιοποίησιν καὶ τὴν ἀπληστον κερδοσκοπίαν τῶν ἰσχυρῶν, ἡ πονηρὰ ἐκμετάλλευσίς τῶν ὄντως οἰκολογικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ὅμως δημιουργεῖ ἀκριβῶς ἡ ἀκόρεστος ἀπληστία τῶν ἰσχυρῶν διὰ διαρκῶς διογκούμενον κέρδος καὶ ἰσχύν («φαῦλος κύκλος»)! Ὁ δὲ Paul Watson -ἐκ τῶν συνιδρυτῶν τῆς Greenpeace- εἰς τὸ «On the Precedence of Natural Law» (1988) διεκήρυξεν: «ἐμεῖς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, ἀποτελοῦμεν πλέον μίαν ἐπιδημίαν διὰ τὴν Γῆ... Εἶμαι ὑπερήφανος προδότης τοῦ εἴδους μου, καὶ εἰς συμμαχίαν μὲ τὴν μητέρα μου τὴν Γῆ, καὶ εἰς ἀντίθεσιν μὲ ἐκεῖνα τὰ παράσιτα ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ Γῆ βρῖσκεται ἐδῶ διὰ νὰ ὑπηρετεῖ τὰ ἀνθρώπινα συμφέροντα»¹². Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ βαθύτερον πνευματικὸν ὑπόβαθρον τοῦ ὑποτιθεμένου «Οἰκολογικοῦ κινήματος» καὶ ἔτσι ἐξηγοῦνται ἴσως πολλὰ «μυστήρια» ποὺ μᾶς περιβάλλουν, ὅπως εἶναι ἡ νομιμοποιήσις τῶν ἀμβλώσεων, οἱ «γάμοι» τῶν ὁμοφυλοφίλων κ.ἄ.(!)· μοναδικὸς στόχος: ἡ «μείωσις τοῦ πληθυσμοῦ» (λέγε σύγχρονος παγκόσμιος ἔμμεσος -καί- ἄμεσος γενοκτονία) καὶ ἡ τελικὴ ἐπιβίωσις μιᾶς «ἐλίτ ἐκλεκτῶν», μᾶλλον δὲ ἀπανθρώπων, ἀπλήστων καὶ ὑπεραλαζόνων ἀρπακτικῶν κτηνανθρώπων!

Οὐδεὶς φυσικὰ ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ ὅτι δὲν ὑφίσταται «οἰκολογικὸν πρόβλημα», δηλαδὴ ἡ μόλυνσις τοῦ περιβάλλοντος φυσικοῦ χώρου, ἡ ξηρασία, ἡ λειψυδρία καὶ ἐρημοποιήσις, οἱ μολυσμένοι ποταμοί, λίμναι καὶ θάλασσα, ἡ ἀλόγιστος ἐκμετάλλευσίς τῶν φυσικῶν πόρων, ἡ ἐξάντλησις τῶν καλλιερ-

11) Βλ. περιοδ. «NEXUS», ὡς ἄνω.

12) αὐτόθι.

γειῶν, τὰ φυτοφάρμακα, ἡ καλλιέργεια τῶν μεταλλαγμένων, οἱ ἀτμοσφαιρικοὶ ρύποι, ἡ τρύπα τοῦ ὄζοντος, τὸ φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου. Ὅμως ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὰ εἶχεν ἀποκαλύψει ὅλα αὐτὰ χιλιάδες ἔτη πρὶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ στόματος τῶν Ἁγίων Πατέρων της, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σῦρος, ποῦ ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀντιχρίστου, περιγράφοντας μὲ τὴν ἐκπληκτικὴν ἀκριβείαν ἐνὸς αὐτόπτου μάρτυρος τὴν ἰδικὴν μας κατάστασιν πρὸ 1500 ἐτῶν περίπου: «...Θάλασσα ταρασσεται καὶ ἡ γῆ ξηραίνεται, οὐρανοὶ οὐ βρέχουσι, τὰ φυτὰ μαραίνονται, ἅπαντες δὲ οἱ ὄντες ἐπὶ γῆς ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς φεύγουσι ἐκ τῆς πολλῆς δειλίας». «...Δυσωδία ἐν θαλάσση, δυσωδία ἐπὶ τῆς γῆς, λιμοί, σεισμοί. Ἐν θαλάσση σύγχυσις, ἐπὶ τῆς γῆς σύγχυσις· ἐν θαλάσση φόβητρα, φόβητρα ἐπὶ τῆς γῆς.»!

Καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, ἐρμηνεύων τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, γράφει ὅτι πληθυνομένης τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπικειμένης τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, ἡ κτίσις θὰ ὀργισθῇ κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ὑπηρετοῦσα τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει Αὐτὸς πρῶτος ὀργισθῇ διὰ τὴν πληθὺν τῆς ἀνομίας. Βεβαίως ὡς «θυμὸς τῆς κτίσεως» κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκλαμβάνονται ὅλα τὰ γνωστὰ οἰκολογικὰ προβλήματα, τὰ ἀπειλοῦντα τὴν εὐζωΐαν, τὰ ὁποῖα βεβαίως ἔχουν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην αἰτίαν των, ἥτοι προκαλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐσχοτισμένων ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπληστίας ἀνθρώπων, ἐν εἶδει μακροπροθέμου αὐτοκτονίας. Ἴδου καὶ τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου:

«“Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαββαῶθ...” ...Πᾶσα ἡ κτίσις συγκινεῖται τῷ Δεσπότη ἐπὶ τὴν ἐκδικησιν τῶν εἰς αὐτὸν ἡμαρτηκότων. Ὡσπερ γὰρ ἐξίσταται ὁ οὐρανὸς καὶ φρίσσει ἐπὶ ταῖς ἀπροσδοκῆτοῖς παρανομίαις τοῦ λαοῦ, ὅταν ἐγκαταλίπωσι τὸν Κύριον... οὕτως, ἐπειδὴν πληρωθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι τῶν ἀποστησάντων καὶ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ἀνταποδόσεως, θυμοῦσθαι λέγεται καὶ συνδιανίστασθαι τῇ ὀργῇ τοῦ Θεοῦ... Ἡ γὰρ κτίσις τῷ ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα, ἐπιτείνεται μὲν εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων, ἀνίσταται δὲ εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν ἐπ’ αὐτῷ πεποιθότων. Ταῦτα δὲ γί-

νεται διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου».¹³

Ἡ Ἐκκλησία οὕτως ἐρμηνεύει τὰ αἰτία τῶν ζοφερῶν αὐτῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ εὐαγγελίζεται τὸ παρήγορον τέλος των εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ θείου σχεδίου: «ἢ γὰρ ἀποκαρδοκία (προσδοκία) τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι (δηλ. εἰς τὴν ἁμαρτίαν) ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα (τὸν Θεὸν), ἐπ’ ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»¹⁴ (δηλ. μὲ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν¹⁵).

Καὶ φυσικά, ὡς εἶναι γνωστὸν, πολλαχοῦ ἡ Ἁγία Γραφή ἔχει προφητεῦσει σαφῶς περὶ τῆς τελείας ἠθικῆς καταπτώσεως τῶν ἀνθρώπων ποῦ θὰ ἐπικρατήσουν εἰς τὰ ἔσχατα. Ἐνθυμίζομεν, ὡς ἐν ἐπιλόγῳ, ἐν μόνον ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Β΄ πρὸς Τιμόθεον Παυλείου ἐπιστολῆς:

«Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, φιλάργυροι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρημένοι. Καὶ τούτους ἀποτρέπου.»¹⁶

Τὰ τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν θεοπνεύστων Πατέρων ἡμεῖς, λοιπόν, ἀόκνως μελετῶντες ἀσφαλιζόμεθα, καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν γενομένων ἡμᾶς ἐκπλήσσει, καθότι ἀναμένομεν ταῦτα πάντα νά γίνουν, τὰ πρὸ πολλοῦ προφητευθέντα ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀποτρεπόμεθα δὲ καὶ ἀποβάλλομεν -κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν φωνήν- τοὺς αἰτίους καὶ συνεργοὺς τῆς γενικῆς ἀποστασίας καὶ ἐξαθλιώσεως.

14) Ρωμ. γ΄, 19-21.

15) Πρβλ. τὰς σχετικὰς δύο σημαντικὰς Ἐγκυκλίους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Μακαρίου εἰς «Ο.Π.Σ.», φ. 58, σελ. 347 καὶ φ. 59, σελ. 379-383).

16) Β΄ Τιμ. γ΄, 1-5.

13) Εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, κεφ. 13 P.G. 30, 591 B-C.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἐπίρρωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ ἐπειδὴ πολλὸς ὁ λόγος περὶ οἰκολογίας κ.λ.π., δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω κατατοπιστικώτατον κεφάλαιον μὲ τὸν ὡς ἄνω τίτλον ἐκ τοῦ σημαντικοῦ βιβλίου τοῦ Ἑλβετοῦ ἐπιστήμονος Jean Ziegler, «Ἡ ἰδιωτικοποίηση τοῦ κόσμου καὶ οἱ νέοι Κοσμοκράτορες» (ἐκδ. Σύγχρονοι ὀρίζοντες, Ἀθήναι 2004), ὅπου μὲ μοναδικὰς ἀποδείξεις καταδεικνύει ποῖος κυβερνᾷ, κατευθύνει καὶ καταστρέφει σήμερα τὴν κτίσιν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἄνομος θυσία εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἀκορέστου κέρδους καὶ τῆς ἀπλήστου ἰσχύος, εἰς τὸν ὅποιον συνευδοκοῦν καὶ οἱ «Βαρθολομαῖοι» μὲ τὰ ὑποκριτικὰ των πάμπλουτα συνέδρια!...

Τὸ ἀόρατο χέρι τῆς παγκοσμιοποιημένης ἀγορᾶς δὲν καταστρέφει μόνον τὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες. Κατακρεουργεῖ καὶ τὴ φύση.

Ἀνάμεσα στὶς καταστροφὲς ποὺ προκαλεῖ στὴ φύση τὸ πολυεθνικὸ χρηματιστηριακὸ κεφάλαιο, ἔχουμε, γιὰ παράδειγμα, τὴν ἐξαφάνιση τῶν παρθένων δασῶν τοῦ πλανήτη. Πέρα ἀπὸ αὐτό, τεράστια ἀγροτοβιομηχανικὰ συγκροτήματα γυρεύουν ἀσταμάτητα νέες ἐκτάσεις γιὰ νὰ ἐπεκτείνουν τὶς φυτεῖες τους ἢ νὰ αὐξήσουν τὴν ἐντατικὴ βοοτροφία. Γι' αὐτὸ καὶ πυρπολοῦν ἑκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα παρθένων δασῶν, κάθε χρόνο.

Σήμερα, τὰ τροπικὰ δάση καλύπτουν μόλις τὸ 2% τῆς ἐπιφάνειας τῆς γῆς, ἀλλὰ προστατεύουν σχεδὸν τὸ 70% τῶν φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν εἰδῶν. Σὲ σαράντα χρόνια (1950-1990), ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν παρθένων δασῶν μειώθηκε περισσότερα ἀπὸ 3.500 ἑκατομμύρια στρέμματα: τὸ 18% τοῦ ἀφρικανικοῦ δάσους, τὸ 30% τῶν δασῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Αὐστραλίας-Ὠκεανίας, τὸ 18% τῶν δασῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Καραϊβικῆς καταστράφηκαν. Σήμερα, ὑπολογίζεται ὅτι καταστρέφονται ἑτησίως περισσότερα ἀπὸ 30.000.000 στρέμματα. Ἡ βιοποικιλότητα τοῦ πλανήτη κινδυνεύει· κάθε μέρα, πολλὰ εἶδη (φυτὰ καὶ ζῶα) ἐξαφανίζονται ὀριστικά. Ἀναφέρεται ὅτι περισσότερα ἀπὸ 50.000 εἶδη χάθηκαν μεταξὺ 1990-2000. Κατὰ τὴν πρώτη ἀπογραφή, τὸ 1992, παρέμειναν στὸ δάσος τοῦ Ἀμαζονίου λιγότεροι ἀπὸ 200.000 αὐτόχθονες κάτοικοι, ἐνῶ στὸν ἴδιον χώρον κατοικοῦσαν πρὶν ἀπὸ τὸν ἀποικισμό του 9.000.000 ἀνθρώπων.¹

Τὸ δάσος τοῦ Ἀμαζονίου εἶναι τὸ μεγαλύτερο παρθένον δάσος τοῦ κόσμου. Ἡ λεκάνη τοῦ μεγάλου ποταμοῦ καλύπτει περισσότερα ἀπὸ 6.000.000 τετραγωνικὰ χλμ. Τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἐξερύνησης τοῦ Διαστήματος, ποὺ ἐδρεύει στὸ Σάο Πάουλο, στὴ Βραζιλία, τὴν παρακολουθεῖ μὲ δορυφόρους οἱ ὅποιοι φωτογραφίζουν τακτικὰ τὴν πρόοδο τῆς ἐρημοποίησης ποὺ ὑφίσταται ὁ συ-

γκεκριμένος χώρος. Σὲ ἓνα μόνο χρόνο, τὸ 1998, καταστράφηκαν 16.838 τετραγωνικὰ χλμ.² ἀπὸ τὸ δάσος τοῦ Ἀμαζονίου, δηλαδὴ μία ἕκταση ἴση μὲ τὸ μισὸ Βέλγιο. Οἱ καταστροφὲς ἐπιταχύνονται: τὸ 1998 ἦταν κατὰ 27% μεγαλύτερες ἀπὸ αὐτὲς τοῦ 1997. Τὸ Ἰνστιτοῦτο ἄρχισε τὸ ἔργο τῆς παρακολούθησης τὸ 1972. Ἀπὸ τότε περισσότερα ἀπὸ 530.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα ἔχουν καταστραφεῖ ἀνεπανόρθωτα.²

Ἀλλὰ ἡ Ἀμαζονία εἶναι ὁ πράσινος πνεύμονας τοῦ πλανήτη.

Ἡ βραζιλιάνικη κυβέρνησις προωθεῖ συνέχεια νόμους, τὸν ἓνα πρὸ δρακόντειον ἀπὸ τὸν ἄλλο, ἐναντίον τῶν ἐμπρηστῶν καὶ κατὰ τῶν παράνομων ἐκχερσώσεων. Ἐκδίδει τὸ ἓνα διάταγμα μετὰ τὸ ἄλλο γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴ μεταφορὰ ξυλείας. Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ νόμοι καὶ αὐτὰ τὰ διατάγματα δὲν ἐφαρμόζονται. Ἡ διαφθορὰ ἀγγίζει ἀρχετοὺς ὑπαλλήλους, βουλευτὲς καὶ κυβερνήτες. Καὶ ἔπειτα, ἡ ἐπίβλεψη αὐτῆς τῆς τεράστιας ἕκτασης εἶναι δύσκολη: μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνον ἀπὸ τὸν ἀέρα. Πυκνὰ καὶ λευκὰ σύννεφα καλύπτουν γιὰ μῆνες μεγάλα τμήματα τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀμαζονίας. Ὑπολογίζουν ὅτι τὸ 20% τῶν ἐμπρησμῶν δὲν ἀνιχνεύονται κἄν.

Οἱ κλιματολογικὲς ἐπιπτώσεις τῆς καταστροφῆς τῶν τροπικῶν δασῶν ἀπὸ τὰ ἀρπακτικὰ τῶν ὑπερηπειρωτικῶν ἐταιριῶν ξυλείας καὶ κτηνοτροφίας εἶναι καταστρεπτικὲς. Ἡ προοδευτικὴ ἐξαφάνιση παρθένων δασῶν διαταράσσει τὸ κλίμα. Μακροχρόνιες ξηρασίαι ἐξαφανίζουν καλλιεργήσιμα ἐδάφη καὶ στεροῦν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τὰ μέσα ἐπιβίωσης.

Σὲ πολλὰς περιοχὰς τοῦ κόσμου, κυρίως στὸ Σάχελ τῆς Ἀφρικῆς, ἐδάφη ἄλλοτε γόνιμα ἔχουν μεταβληθεῖ σὲ ἔρημο. Ἡ Ἀφρικὴ εἶναι σήμερα μία ἡπειρος, τῆς ὁποίας τὰ δύο τρίτα τῆς ἐπιφάνειας ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐρήμους ἢ ἄγονες ἐκτάσεις. Τὸ 73% τῶν ἄγονων ἀφρικανικῶν ἐκτάσεων ἔχουν, σὲ μικρὸ ἢ μεγάλο βαθμὸ, ὑποβαθμισθεῖ ἤδη. Στὴν

1) Ἐκθεση τῆς Ἐκτελεστικῆς γραμματείας τῆς Συνέλευσης τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἐρημοποίησης (2001).

2) «How to save the rain-forest?», The Economist, 12-18 Μαΐου 2001, σελ. 87.

Άσια, σχεδόν 14.000.000.000 στρέμματα έχουν μεταβληθεί σε έρημους και τὸ 71% τῶν ἄγρονων ἐκτάσεων ἔχουν ὑποβαθμισθεῖ, σχεδὸν ἢ τελείως. Στὴ Νότια Μεσόγειο, σχεδὸν τα δύο τρίτα τῶν ἄγρονων ἐκτάσεων ἔχουν ἐπηρεαστεῖ σοβαρὰ ἀπὸ τὴν πολυετὴ ξηρασία.

Στὴν αὐγὴ τοῦ 21ου αἰῶνα περίπου 1.000.000.000 ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἀπειλοῦνται ἀπὸ μία τέτοια ἐρημοποίηση. Ἐκατοντάδες ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ζοῦν χωρὶς δυνατὸτητα τακτικῆς πρόσβασης σὲ πόσιμο νερό.

Σὲ ὀρισμένες ζώνες τοῦ Σάχελ, ἡ Σαχάρα ἐπεκτείνεται περίπου 10 χλμ. τὸν χρόνο. Ἡ καλλιέργεια σὲ ὀάσεις μὲ πηγὲς ἢ πηγάδια, τόσο σημαντικὴ γιὰ τὴν ἐπιβίωση λαῶν ποῦ ζοῦν ὡς νομάδες ἢ ἡμινομάδες, ὅπως οἱ Τουαρέγκ, οἱ Πέλ, γιὰ παράδειγμα, ἐξαφανίζεται σὲ μεγάλες ἐκτάσεις. Τὸ κριθάρι ποῦ καλλιεργοῦσαν κατὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο ἦταν μέχρι πρόσφατα σημαντικὴ θρεπτικὴ βοήθεια γι' αὐτοὺς τοὺς νομάδες. Καὶ τί νὰ ποῦμε γιὰ τὰ πηγάδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιβίωση ὀλόκληρων χωριῶν! Οἱ ὑδροφόροι ὀρίζοντες βορείως τῆς Μπουργκίνα Φάσο, τοῦ Μάλι, τοῦ Νίγηρα, βρίσκονται συνήθως σήμερα σὲ βάθος μεγαλύτερο ἀπὸ 50 μ. Ἡ γεώτρηση σὲ τέτοιο βάθος, ἢ κατασκευὴ ἐνὸς πηγαδιοῦ ποῦ νὰ κρατάει καὶ νὰ παρέχει πόσιμο νερό, ἀπαιτεῖ τεχνικὰ μέσα ποῦ δὲ διαθέτουν οὔτε οἱ Πέλ, οὔτε οἱ Μπαρμπάρα, οὔτε οἱ Μόσι. Γιατὶ πρέπει νὰ τρυπήσουν τὸ ἔδαφος, ἔπειτα νὰ ἐνισχύσουν τὰ τοιχώματα τῶν πηγαδιῶν, δηλαδὴ νὰ τὰ τσιμεντάρουν καί, τέλος, νὰ ἐγκαταστήσουν ἰσχυρὲς ἀντλίες γιὰ νὰ ἀνεβάσουν τὸ νερό. Ὅλα αὐτὰ **στοιχίζουν ἀκριβὰ** καὶ ἀπαιτοῦν τιμὲντο καὶ ὕλικα. Ἀλλὰ οἱ χωρικοὶ στεροῦνται τὰ ἀπαραίτητα, εἶναι φτωχοὶ σὰν τὸν Ἰώβ. Καὶ σιγὰ σιγὰ τὸ νερὸ μειώνεται.

Σὲ ὀλόκληρο τὸ βόρειο καὶ βορειοανατολικὸ τμήμα τῆς Σενεγάλης καὶ ἄλλων χωρῶν τῆς περιοχῆς, ἑκατοντάδες χιλιάδες χωρικοὶ καὶ ποιμένες (Τουκουλέρ, Γουόλφ, Σαρακόλες, Πέλ) γίνονται θύματα τῆς σταδιακῆς ἐρημοποίησης τῶν ἐκτάσεών τους. Τί κάνουν αὐτοὶ οἱ χωρικοὶ, αὐτοὶ οἱ κτηνοτρόφοι καὶ οἱ οἰκογένειές τους, ὅταν ἡ ἐπέκταση τῆς ἐρήμου ἔχει καταβροχθίσει τὶς ἐκτάσεις τους; Πολὺ ἀπλά, περπατοῦν. Παίρνουν τὸν δρόμο γιὰ τὴν πλησιέστερη πόλη, μαζί μὲ τὰ πεινασμένα παιδιὰ τους, κάποιες κατσίκες καὶ σύνεργα τῆς κουζίνας, ἕνα γαῖδαρο, ἂν ἐπέζησε. Οἱ γυναῖκες φοροῦν παλιόρουχα. Οἱ ἄντρες ἀνοίγουν τὸν δρόμο, χτυπώντας τὸ σκισμένο ἔδαφος μὲ τὸ μπαστούνι γιὰ νὰ διώχνουν τὰ φίδια. Ἐπειτα ἀπὸ μέρες, μερικὲς φορὲς καὶ βδομάδες, ἐξουθενωμένοι, φτάνουν σὲ μία πόλη.

Ἐκεῖ βρίσκουν τὶς ἄθλιες τενεκεδουπόλεις.

Σὲ 250.000.000 ὑπολογίζονται σήμερα στὸν πλανήτη μας οἱ γυναῖκες, οἱ ἄντρες καὶ τὰ παιδιὰ

κάθε φυλῆς καὶ ἔθνους ποῦ περιπλανῶνται στοὺς δρόμους, ἀφήνοντας τὴ γενέθλια γῆ τους, ποῦ ἔγινε πλέον πέτρα καὶ σκόνη. Στὶς ἐπίσημες ἐκθέσεις αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ὀνομάζονται *οἰκολογικοὶ πρόσφυγες*.³

Τὸ 1992, στὸ Ρίο ντὲ Τζανέιρο, συνήλθε μὲ πρωτοβουλία τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἡ *Διάσκεψη Κορυφῆς τῆς Γῆς*, γιὰ τὴν καταγραφή τῶν κυριότερων ἀπειλῶν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ πλανήτη. Ὅλα τὰ κράτη σχεδὸν εἶχαν τοὺς διπλωμάτες τους καὶ τοὺς εἰδικούς τους. Δημιουργήθηκε τότε μία Συνέλευση γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἐρημοποίησης. Ἡ γραμματεία τῆς ἐδρεῖται σήμερα στὴ Βόννη. Τὴ διευθύνει ἕνας ἐξαίρετος ἄνθρωπος: ὁ Χάμα Ἄρμπα Ντιάλο.

Ἀπὸ τὶς 30 Νοεμβρίου μέχρι τὶς 11 Δεκεμβρίου τοῦ 1998, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἑκατὸν ἐνενήντα χωρῶν, ποῦ ὑπόγραψαν τὶς ἀποφάσεις τῆς Συνέλευσης καὶ ἑκατοντάδες μὴ κυβερνητικοὶ ἐκπρόσωποι συγκεντρώθηκαν στὸ Ντακὰρ γιὰ νὰ ἐξετάσουν τὴν κατάσταση - γιὰ δευτέρη φορὰ ἀπὸ τὴν ἴδρυσή τῆς Συνέλευσης. Τρομερὸς ἀπολογισμός! Παρ' ὅλες τὶς συντονισμένες προσπάθειες, οἱ ἔρημοι ἐπεκτείνονται ἀμείλιχτα στὸν κόσμον. Ἡ *Διάσκεψη* τοῦ Ντακὰρ κατάρτισε ἕναν λεπτομερῆ κατάλογο ὄλων τῶν δράσεων ἀντεπίθεσης ποῦ πρέπει νὰ ἀναληφθοῦν χωρὶς καθυστέρηση, καὶ ὄρισε σὲ 43.000.000.000 δολάρια τοὺς πόρους ποῦ πρέπει νὰ ἀποδεσμευτοῦν γιὰ τὴ χρηματοδότηση αὐτῶν τῶν ἐπειγόντων προγραμμάτων.

Ἡ *Διάσκεψη* πραγματοποιήθηκε στὸ Διεθνὲς Συνεδριακὸ Κέντρο, στὸ ξενοδοχεῖο Μερντιέν-Πρεσιντάν, στὴ δυτικὴ ἄκρη τοῦ Πράσινου Ἀκρωτηρίου. Κατὰ τὸ πρόγευμα ἐργασίας βρέθηκε τυχαῖα δίπλα στὸν Ἰαν Τζόνσον, ἕναν κοκκινομάλλη χαμογελαστὸ καὶ ζωηρὸ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς Παγκόσμιας Τράπεζας. Ὁ Τζόνσον εἶναι φημισμένος Βρετανὸς οἰκονομολόγος, φοβερὰ πραγματιστής, παλιὰ ἀλεπού τῆς Τράπεζας, στὴν ὁποία ἐργάζεται περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια. Μὲ εἶχε ἐντυπωσιάσει ὁ ἀριθμὸς τῶν 43.000.000.000 δολαρίων ποῦ ἀπαιτοῦνταν γιὰ νὰ ξεκινήσουν αὐτὰ τὰ ἐπείγοντα προγράμματα. Ὁ Τζόνσον ἦταν αὐτὸς ποῦ παρουσίασε στὴν ὀλομέλεια τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὑπολογισμούς. Θέλησα νὰ μάθω κάποιες λεπτομέρειες, νὰ πληροφορηθῶ γιὰ τὴ μέθοδο ὑπολογισμοῦ, τὴν ταυτότητα τῶν χρηματοδοτῶν ποῦ θὰ κατέβαλαν αὐτὸ τὸ ποσό. Ὁ Τζόνσον μὲ ἄκουσε μὲ καλοσύνη. Ἐπειτα μοῦ εἶπε, «Don't worry. Nobody has this kind of money!» (Μὴν ἀνησυχεῖτε. Κανεὶς στὸν κόσμον δὲ θὰ διαθέσει ἕνα τόσο τεράστιο ποσό!)

Στὶς προηγούμενες σελίδες ἐπέμεινα στὶς δια-

Συνέχεια εἰς σελ. 486

3) Σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς πολιτικοὺς πρόσφυγες, δὲν προστατεύονται ἀπὸ τὸ διεθνὲς δίκαιο.

Ἄντιφώνησις π. Νικηφόρου Νάσσου κατὰ τὴν εἰς Πνευματικὸν καὶ Ἀρχιμανδριτὴν χειροθεσίαν του.

Μακαριώτατε ἅγιε Προκαθήμενε,

ἤθελα νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βάθους καρδίας, τόσον διὰ τὴν σεπτὴν παρουσίαν σας εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱεροῦ μας ναοῦ, ὅσον καὶ διὰ τὴν πράξιν τὴν ἁγιαστικὴν τὴν ὁποίαν ἐτελέσατε εἰς τὴν ἐμὴν ἀχρειότητα.

Κατὰ τὴν ὥραν ὅπου ἐθέσατε τὴν τιμίαν χεῖρα σας ἐπάνω εἰς τὴν ἀναξίαν κεφαλὴν μου, ἤρθε στὸν νοῦν μου ἓνα ἐδάφιον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀπὸ τὸν Ἰεζεκιήλ, ὅπου λέγει κάτι πού εἶναι προσφυέστατο εἰς τὴν περίπτωσιν καὶ τὴν ὥραν ταύτην.

«Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω».

Εἶναι ὄντως πολὺ μεγάλο καὶ βαρὺ, ἱερόν, ἀλλὰ συνάμα δύσκολον καὶ χαλεπὸν τὸ λειτούργημα τοῦ πνευματικοῦ πατρός. Εἶναι πολὺ σπουδαῖον πράγμα καὶ βλέπω ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον τὸ ὑψηλόν, ἀλλ' ὁμως ἐλπίζω εἰς τὰς εὐχὰς σας.

Πνευματικὸς πατὴρ σημαίνει πατέρα, ἰατρός, διδάσκαλος, ἱεουργὸς τοῦ μυστηρίου τῆς κάθε ψυχῆς, μυσταγωγὸς καὶ ἄλλα πολλὰ. Δὲν δύναμαι νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς ὅλα ταῦτα μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις, ἀλλὰ παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω τὸν Ἅγιον Θεόν, διὰ τῶν πανσέπτων εὐχῶν σας καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, νὰ μὲ ἐνισχύσῃ εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου. Νὰ ἐργασθῶ κατὰ Θεὸν ὥστε νὰ μὴν κατεδαφισθῆ καὶ ἀπωλεσθῆ οὐδεμία ψυχὴ. Νὰ μὴν γίνω αἷτιος ἀπωλείας οὐδεμιᾶς ψυχῆς, ἀλλὰ νὰ καταστῶ, χάριτι Θεοῦ, γέφυρα, διὰ τῆς ὁποίας θὰ διέλθουν ψυχῆς ἀθάνατες, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ Χριστὸς ἀπέθανε, καὶ νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐνώσεώς των μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἔρχεται ἐπίσης εἰς τὸν νοῦν μου, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγει ὁ ἀετὸς τῆς θεολογίας Ἱερὸς Γρηγόριος, ὅτι ἐνῶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς θεραπείας τῶν σωματικῶν ἀσθενειῶν, δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ὁ ἰατρὸς νὰ εἶναι ὑγιής, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς πνευματικῆς θεραπείας τῶν ψυχῶν, θὰ πρέπει ὅπωςδῆποτε ὁ ποιμὴν, ὁ ἰατρός, ὁ θεραπευτὴς νὰ εἶναι ὑγιής. Καὶ ὑγεία ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ κοινωνία του μετὰ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει ὁ πνευματικὸς πατὴρ ὁ ἴδιος νὰ ἔχει πρῶτα ὡς βίωμα καὶ ὡς ἐμπειρία ὑπαρξιακὴν, διὰ νὰ τὸ μεταδώσῃ εἰς τὰ τέκνα του τὰ πνευματικά.

*Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Ἀναργύρων
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ Ἐλευσίνος,
ὅπου ἱερατικῶς προΐσταται ὁ π. Νικηφόρος.*

Τέλος ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω ὅλους διὰ τὴν σημερινὴν παρουσίαν καὶ νὰ παρακαλέσω νὰ εὐχεσθε διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνομαι ὅσον ἔνεστι εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία μὲ ἐπεφόρτισε καὶ νὰ μὴν διαψεύσω τὶς ἐλπίδες, τὶς ὁποῖες ἔχει ἐπενδύσει εἰς ἐμὲ ὁ πολὺ καλὸς καὶ εὐγενὴς αὐτὸς λαὸς τῆς Ἐλευσίνος μὲ τὰ πλούσια αἰσθήματα τῆς ἀγάπης, τῆς εὐλαβείας, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἱεροὺς θεσμούς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ταπεινὸν μου πρόσωπον.

Κατακλείων τὴν ταπεινὴν ταύτην ἀντίφωνησιν, κραυγὴν ἱκεσίας ἀναπέμπω εἰς τὸν Πανάγιον ἐν Τριάδι Θεόν:

«Κύριε, κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν».

«Κύριε, ποιήσόν με, οἷον θέλεις καὶ ὡς θέλεις, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω».

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΝ ΥΒΡΙΣΤΗΝ*

«Οὐκ ἀρχιερωσύνη τοῖς ἀσεβέσιν αἰδέσιμος·
οὐ πολὺὰ οἰκτειρήσιμος».
(Αγ. Θεόδωρος Στουδίτης)

Οἱ ἀσεβεῖς ἄνθρωποι οἰουδὴποτε βαθμοῦ
καὶ ἀξίας, ἔχοντας οὐσιαστικῶς ἀπομα-
κρυνθεῖ ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν Θεὸν λόγῳ τῆς
κατεχομένης αὐτοῦς κακίας, δὲν σέβονται
οὐδὲν ἄξιον σεβασμοῦ: οὔτε τὴν Ὁρθόδοξον
Ἀρχιερωσύνην, οὔτε τὸ γῆρας, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καθὼς ἀποφαίνεται ὁ μέ-
γας ὁμολογητῆς τῆς Πίστεως, Θεόδωρος ὁ
Στουδίτης, Ἅγιος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας μας:

«Οὐκ ἀρχιερωσύνη τοῖς ἀσεβέσιν αἰδέσι-
μος· οὐ πολὺὰ οἰκτειρήσιμος· οὐκ ἄσκησις
εὐσεβείας· οὐκ ἄλλό τι τῶν φειδοῦς
ἀξίων...»

Ἀπὸ πικρὰν ἰδικὴν του πείραν γράφει τὰ
ἀνωτέρω ὁ Ἅγιος, καθότι εἰς τὴν ἐποχὴν του
πολλοὶ διωγμοὶ καὶ μυρία συκοφανταί ἐκινή-
θησαν κατὰ Ἁγίων Ἐπισκόπων καὶ ἀνδρῶν, ὅχι
μόνον ὑπὸ λαϊκῶν, ἀλλὰ πολλακίς καὶ ὑπὸ
ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας, φερόντων ἐπιτρα-
χῆλιον καὶ ὠμοφόριον!

Δυστυχῶς, ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται,
διότι ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων παραμένει ἀνιά-
τος· ὅθεν ἐκ τῶν γεγονότων βιαζόμενος ὑπὸ
τῆς συνειδήσεώς μου, μετὰ πόνου ψυχῆς ἀλλὰ
καὶ ἱερὰν ἀγανάκτησιν, προκαλούμενος ἐξ
ἐνὸς δημοσιεύματος, καταγγέλω τὰ ἀκόλουθα.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀναλύνωμεν τὰς δυνάμεις
μας εἰς ἐσωτερικὰς ἀντιπαραθέσεις, εἰς
καιρὸν ὅπου τόσοι κοινοὶ ἐχθροὶ μᾶς ἀπειλοῦν
πανταχόθεν, οὔτε νὰ λαμβάνωμεν εἰς τὰ σο-
βαρὰ κάποια φληναφήματα ἀσυνέτων κλη-
ρικῶν, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἀν εὐρίσκονται. Ὅμως
ἢ ἀνευ ὀρίων ἐμπάθεια, ἢ παρατεινομένη ἕως
γῆρατος ἀνίατος μνησικακία καὶ ἢ σκληρο-
κάρδιος ἀμετανοησία ἐνὸς συγκεκριμένου
ἀρχιερέως, προκαλεῖ ὑπὲρ τὸ δέον!

Πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ εἰς ἅπαντας
διὰ τὸ «χάρισμα» τῆς ὑβρεολογίας ποῦ κατέ-
χει, ὡς φαίνεται, παιδιόθεν, καὶ δὲν τὸ ἐγκατα-
λείπει ἕως βαθέως γῆρατος, τοῦ ἀσεβεστάτου
καὶ βλασφήμου Χρυσοστόμου Κιούση, προέ-
δρου τῆς ἰδικῆς του Συνόδου, ἐπὶ τὸ ἀκριβέ-
στερον Προέδρου τοῦ ἐκκλησιοσωματείου
«Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ἰδρυθέντος μό-
λις τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1995.

Τὸ γνωστόν... ἐργόχειρον τῆς ὑβρεως καὶ
κατασυκοφαντήσεως παντὸς μὴ ἀνήκοντος
εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν του,
βλέπομεν νὰ ἀσκῇ καὶ πάλιν ὁ ἀξιοθρήνητος
αὐτὸς ἄνθρωπος, μὴ ἀναχαιτούμενος οὔτε
ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τῶν 86 ἐτῶν, οὔτε ἀπὸ τὴν
μέλλουσαν ἀπολογίαν εἰς τὸ φοβερὸν βῆμα
τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, οὔτε ἀπὸ τὸ κολάσι-
μον σκάνδαλον ποῦ προξενεῖ εἰς τὴν ποιμνὴν
τοῦ Χριστοῦ.

Ἀσθμαίνουσα ἢ τελευταία κακόηχος «Φωνὴ
τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐδημοσίευσε (φ. 940, σελ. 5)
τὴν ὁμιλίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς εἰς τὴν πανήγυριν
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέ-
τρου καὶ Παύλου Δάφνης τῆς ἰδικῆς του δικαιο-
δοσίας, ὥστε νὰ γνωρίσουν οἱ πάντες τὴν
ἀνύπαρκτον ἀρετὴν τοῦ Ἀρχιποιμένου των.
Ἀνέγνωσαν οἱ φιλευσεβεῖς τὸν τίτλον: «Εἰς
τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων», καὶ ἐσκέ-
φθησαν: «Καλῶς, τώρα θὰ ἀναγνώσομεν κάτι
ψυχωφέλιμον διὰ τοὺς πρωτοκῆρυκας τῆς Πί-
στεως, τὰς ἀρετὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας των!»
Ἄλλ' εἰς μάτην!

Διότι ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἀκολουθοῦν
δύο δυσσεβεῖς σελίδαι (ἀρ. 5 καὶ 6) μισσαλο-
δοξίας καὶ διχονοίας. Ἀνεπαρκῆς θεολογικῶν
γνώσεων καὶ πατερικοῦ πνεύματος ὢν, μὴ
ἔχων τίποτα τὸ ἐποικοδομητικὸν νὰ παρου-
σιάσῃ, τίποτα τὸ διδακτικὸν καὶ ψυχωφελές,
ἐξετράπη ὁ Κοσ Προέδρος εἰς ὑβρεῖς καὶ κα-
τηγορίας -ὡς συνήθως- ἐναντίον τῆς ἡμετέρας
Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν κληρικῶν μας, τῶν
ὁποίων τελικῶς, ὡς ἀποδεικνύεται, ἡ παρου-
σία, τὸν καίει κυριολεκτικῶς! Καὶ εἶναι βέβαι-
ον τοῦτο, διότι ἐὰν δὲν ἦνοχλεῖτο, δὲν θὰ
ἦσχολεῖτο!

Εἶπε λοιπὸν καὶ ἐλάλησε... τὰ μύρια, πρὸς

*Σημείωσις «Ο.Π.Σ.»: Καθὼς γνωρίζουν οἱ τακτικοὶ μας ἀναγνώσται, τὸ παρὸν περιοδικὸν
ἀποφεύγει ἄρθρα «σκληρὰ», στρεφόμενα αὐστηρῶς ἐναντίον ἐτέρων Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν.
Πλὴν ὅταν ἡ πρόκλησις τῶν ἄλλων ἀποβαίνει θραυστάτη καὶ βαρεία, τότε ἐπιβάλλεται ἀπά-
ντησις, πρὸς πληροφориαν ἄλλωστε τῶν Πιστῶν. Εἰς τὰ πλαίσια αὐτὰ δημοσιεύομεν τὸ
παρὸν ἄρθρον, ἐναντίον προσφάτου θλιβεροῦ δημοσιεύματος.

κατάπληξιν κλήρου και λαού¹. Ἐὰν εἶχεν ἵχνος συνειδήσεως και φόβου Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, θά ἔπρεπε νά κλαίει και νά ὀδύρεται, διότι εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του ὄχι μόνον ἀφήνει τήν Ἐκκλησίαν διχασμένην και χειμαζομένην, ἀλλά, και ὡς ἀποτέλεσμα τῆς σκληροκαρδίας του, ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῆς θείας Χάριτος και ἐξέπεσε εἰς μεγίστην βλασφημίαν και ὕβριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος! Ἄς μὴν ἐκπλησσεσθε ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκφράσεις. Ὅντως οὐδέποτε εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐπὶ 82 ἔτη εἶδομεν τοιαύτην ἐγκατάλειψιν μὲ συγκεκριμένην πρᾶξιν! Ποίαν; Τὴν ἀναχειροτονίαν ὀρθοδόξων κληρικῶν. Αὐτὸ διαπράττει ἀπὸ τοῦ ἔτους 2002 ὁ πολὺς Χρυσόστομος και οἱ σὺν αὐτῷ! Τὸ γνωρίζει ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος τὸν ἀκολουθεῖ;

Γνωρίζει ὅτι οὗτος ὅταν προσλαμβάνει κληρικούς ἄλλης συνόδου και δικαιοδοσίας, θεωρεῖ τὴν ἱερωσύνην των ὡς ἀνύπαρκτον και δίδει ἐντολήν νά ἐπαναληφθῇ ἡ χειροτονία των ἐξ ὑπαρχῆς, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς αἰρετικούς; Μάλιστα, αὐτὸ τὸ ἔγκλημα διαπράττει ὁ «κανονικός»! Δέχεται τοὺς κληρικούς μὲν τοῦ νέου ἡμερολογίου, μέσα ἀπὸ τὸν Οἰκουμενισμόν, μὲ χειροθεσίαν, τοὺς δὲ γνησίους ὀρθοδόξους ἱερεῖς τοὺς ἀναχειροτονεῖ!! Και ἐπειδὴ κάποιοι ἐξ αὐτῶν φοβοῦνται νά τὸ διακηρύξουν, γίνονται συμφωνία και... «παζαρέματα» (κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον), και ἔπειτα δὲν τολμοῦν νά τὸ ἀναφέρουν εἰς τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικόν τους ὄργανον (τὴν Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν κατήντησαν Φωνὴν ἐμπαθείας και μισαλλοδοξίας), ἀλλὰ τὰ γράφουν σκιωδῶς και γριφωδῶς. Διατὶ ἄραγε;;; Διότι, πρωτίστως, ὁ πιστὸς Κληρὸς και Λαὸς εἶναι ἔτοιμοι νά τοὺς λυντσάρουν και ἀποδοκιμάσουν σκαιώτατα.

Ἐὰν αὐτὸ τὸ ὁποῖον πράττουν εἶναι ὀρθόν, διατὶ δὲν τὸ καταγράφουν, και μὲ προβολὴν φωτογραφιῶν;; Ἡ πρᾶξις αὐτὴ τῆς ἀναχειροτονίας κληρικῶν Γ.Ο.Χ., ἐκτὸς ἀπὸ μεγάλη ἐμπάθεια, εἶναι και βλασφημία κατὰ τοῦ Παναγίου, ζαωρχικοῦ και τελεταρχικοῦ Πνεύματος, τοῦ εὐλογοῦντος ἅπαξ τὸ ἱερὸν μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, κατὰ τὴν ὀρθόδοξον δογματι-

1) Γνωστὸς εἰς ὅλους, σημαίνων κληρικός τῆς δικαιοδοσίας του, τὸν ἤλεγξε μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας, εἰπὼν: «Τὶ ὁμιλία ἦταν αὐτὴ ποὺ ἔκανες Μακαριώτατε; Ἦταν και δῆμαρχοι ἐδῶ και ἐπίσημοι. Τὶ ἦταν αὐτὰ ποὺ εἶπες;...»

κήν. Και κατὰ τὸν ΞΗ' (68^{ον}) ἀποστολικὸν κανόνα, **καθαιρεῖται** και ὁ χειροτονήσας ἀρχιερεὺς και ὁ χειροτονούμενος κληρικός, παντὸς βαθμοῦ ἱερωσύνης. Ἴδου ὁ Ἱερὸς Κανὼν:

«Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, δευτέραν χειροτονίαν δέξεται παρά τινος, καθαιρεῖσθω και αὐτός και ὁ χειροτονήσας, εἰ μὴ γε ἄρα συσταίῃ, ὅτι παρά Αἰρετικῶν ἔχει τὴν χειροτονίαν»².

Μόνον ἐὰν ἔχει λάβει χειροτονίαν ἀπὸ κατεγνωσμένους αἰρετικούς, λέγει ὁ Κανὼν, μόνον τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ πρᾶξις. Εἶναι αἰρετικοὶ οἱ τῶν ἄλλων Συνόδων, κ. Κιούση; Ὁ Κανὼν εἶναι σαφέστατος. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησε ταῦτα, διὰ τῶν πνευματεμφόρων, θεουμένων πατέρων. Τίς ὁ ἀντιτασσόμενος; Κιούσης ὁ πάντολμος, και τὸ περὶ αὐτοῦ δυσσεβὲς συνέδριον!

Καθαιρετέος, λοιπόν, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, και ὁ ὑπὸ τὸν Χρυσόστομον Κιούσην Μητροπολίτης Γερόντιος («Πειραιῶς και Σαλαμίνας»), καθαιρετέοι και οἱ τρεῖς ἱερεῖς τοὺς ὁποίους αὐτὸς ἀνεχειροτόνησε (ὁ ἓνας μάλιστα, ὁ π. Παναγιώτης τῆς Αὐστραλίας, μετέβη πρόσφατα εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὅπου θά ἔλαβε και τρίτην(!) χειροτονίαν... Νὰ χαίρεσθε «Σεβασμιώτατε» τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων σας και τὴν ἀντιμισθίαν τῆς ἀσεβείας σας...). Ἄλλ' ὑπεύθυνος ἐξ ὀλοκλήρου διὰ τὰ ἐγκλήματα αὐτά, εἶναι ἀναμφιρῆτως ὁ Χρυσόστομος και ἡ σύμπασα περὶ αὐτὸν Σύνοδος. Αὐτὸ λοιπόν λέγεται βλασφημία κατὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διότι ἡ χειροτονία, ἡ ἱερωσύνη δηλαδή, ὡς και τὸ βάπτισμα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, δὲν ἐπαναλαμβάνονται, εἶναι χαρίσματα ἀνεξάλειπτα, ἐκτὸς ἐὰν ἐτελέσθησαν ὑπὸ αἰρετικῶν, ὅπως σαφέστατα ὀρίζει και ὁ προμνημονευθεὶς Ἱερὸς Κανὼν, ὡς προείπομεν. Ἄρα λοιπόν, ἐπαναλαμβάνομεν κ. Χρυσόστομε, εἶναι αἰρετικοὶ οἱ τῶν ἄλλων Συνόδων και δικαιοδοσιῶν και ἐπαναλαμβάνετε τὰ μυστήριά των και τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν;; Πρωτάκουστον φαινόμενον! Ἔργα και ἡμέραι Χρυσοστόμου Κιούση, μαῦραι σελίδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῶν ἐσχάτων!

Γνωρίζομεν τὸν ἄνθρωπον. Ἀπὸ τῆς νεαρᾶς του ἡλικίας ἕως τῆς σήμερον, ὑβρίζει πάντα τοὺς πάντας και τὰ πάντα: «Ψευδεπίσκοποι», «ψευδοιερεῖς» κ.λ.π., κ.λ.π. Ὅλοι ἀντικανονικοί, ἐκεῖνος μόνον κανονικός. Ὅπου ὑπάγει

2) Βλ. Ἱερὸν Πηδάλιον, ἐκδ. Ἀστέρος, σελ. 89.

αὐτὸς παραπλανώμενος εἰς κάθε περίστασιν, ἐκεῖ... μεταφέρεται αὐτοδικαίως καὶ ἡ νομιμότης καὶ ἡ κανονικότης! Μέγας διδάσκαλος ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς ἀνταρσίας εἰς τὸν χῶρον τοῦ πατρῶου ἑορτολογίου! Ὡς νέος ἀρχιμανδρίτης, ἐκήρυξε πολλάκις ἀνταρσίαν ἐναντίον τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, τὸν ὁποῖον καὶ πολλάκις δὲν ἐμνημόνευε, ὅταν λειτουργοῦσε εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μοναστηρακίου, τοῦ ὁποίου ἦτο ἐφημέριος.

Ἐν τούτοις, διέπραξε τὸ μέγα σφάλμα ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος (πιεζόμενος;) καὶ τὸν προήγαγε εἰς ἐπίσκοπον. Ὡς Ἐπίσκοπος δὲ ὁ Χρυσόστομος, ἐπολλαπλασίασε τὰ πρότερα του ἀμαρτήματα.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, εὐρισκόμενος ἐκτὸς τῆς κανονικῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὕβριζε μὲ ἀναρμόστους φράσεις -γραπτῶς καὶ προφορικῶς- ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς κ.λ.π., τὴν δὲ Ἱερὰν Σύνοδον ἀποκαλοῦσε «κόπρον τοῦ Αὐγείου», «κοπρῶνα τῆς Κάνιγγος» κ.λ.π..

Ἀκόμη ἔλεγεν, ὅτι οἱ ἀτυχεῖς Γ.Ο.Χ. στεροῦνται χάριτος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅπου ἀνήκουν, καὶ ὅτι ὅλα ἐντὸς αὐτῆς ἦσαν ἀντικανονικά κ.λ.π.!!!

Μόλις ἦρθεν ἐκεῖνος τὸ 1986 ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου... ἐκαθάρισε αὐτομάτως τὸ τοπίον! Εἰσῆλθεν ὁ... μόνος καθαρός, κανονικός, ἠθικός καὶ ἄσπιλος, καὶ ἔφερε ὡς νέος Ζωϊκὸς Ἱερώνυμος τὴν κανονικότητα, τὸ ἦθος, τὴν νομιμότητα καὶ τὴν χάριν εἰς τὴν ἐκκλησίαν!!!

Ἦρθε δὲ χωρὶς νὰ ἀνακαλέσει τὰ ὅσα ὕβριστικά ἔλεγε! Οὔτε καὶ ἐχρειάσθη ἡ παρέμβασις τῆς Ρωσικῆς Συνόδου τῆς Διασπορᾶς, προκειμένου νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν νομιμότητα εἰς τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., ὅπως διετυμπάνιζε ὁ πολὺς Χρυσόστομος πρὸ τῆς ἐντάξεώς του εἰς τὴν Σύνοδον! Μόλις ἐκεῖνος ἐνετάχθη, ὅλα ὡς διὰ μαγείας ἀπεκατεστάθησαν!...

Ἀλλὰ ἦτο μέγα τὸ σφάλμα, ἔγκλημα πραγματικὸν ἦτο τὸ ἐγχείρημα τῶν ἀρχιερέων μας τὸ 1986, τὸ ὅτι ἐνέδωσαν εἰς τὰς πιέσεις τῶν πραξικοπηματιῶν ἀρχιερέων καὶ ἐδέχθησαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας τὸν μέγαν καὶ ἀμετανόητον ἀντάρτην! Τὸ λέγω μετὰ παρρησίας! Ἐδέχθησαν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐσέβετο καὶ δὲν σέβεται τίποτε προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἄνευ ὀρίων φιλοδοξίαν του, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας θυσιάζει καὶ ἀρχές καὶ ἀγῶνα καὶ ἐντιμότητα καὶ ὅ,τι ἄλλο, ὅπως ὀρθῶς ἐπεσήμανε παλαιόθεν ὁ ἐκ Βόλου

πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος.

Ἦρθε, ἐφηφίσθη ἀρχιεπίσκοπος³ καὶ ὅλα δι' αὐτὸν ἀπεκατεστάθησαν! Καὶ σήμερον, ἀφοῦ ἱκανοποίησε τοὺς πόθους καὶ τὴν φιλοδοξίαν του, ὕβριζει εὐκαιρῶς-ἀκαιρῶς τοὺς πάντας ὡς ἔπραξε καὶ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν ὅπου ἀναφέραμεν. Ὡμίλησε περὶ ψευδοαρχιερέων καὶ ψευδοιερέων ὁ βλάσφημος καὶ ἀσεβής, ἀμαυρώνοντας τὴν χαρὰν τῆς πανηγύρεως.

Ἀκόμη, ἐκ τῆς κακομηχανῆς γλώσσης τοῦ κατ' ἐπάγγελμα ἀμετανόητου ὕβριστοῦ, δὲν διέφυγον καὶ οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες! «Τινὲς “ἀσκηταὶ” μοναχοί», γράφει τὸ κείμενο τῆς ὁμιλίας -μᾶλλον δὲ τοῦ ἐκτεταμένου παραληρήματος τοῦ ἐγωπαθοῦς- θέτων τὴν λέξιν «ἀσκηταὶ» ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν!

Οἱ Ἁγιορεῖται πατέρες, κ. Χρυσόστομε Κιούση, εἶναι ὄντως ἀσκηταὶ καὶ φυλάσσουν Θερμοπύλας, ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη, καὶ καλὸν θὰ ἦτο νὰ σιωπᾶς καὶ νὰ μὴν τοὺς κακολογεῖς σύ, ὁ ὁποῖος διαμένεις ἐκ νεαρᾶς σου ἡλικίας εἰς ἄνετον γυναικείαν μονὴν ὡς **ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΣ** (ἵνα μὴ εἴπωμεν ὡς μαχαραγιάς...), καταπατῶν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας μὲ τὴν ἀνόητον προφασιολογίαν ὅτι... ἐπὶ 50 ἔτη τυγχάνεις ἐκεῖ φιλοξενούμενος!!!...

Καθαιρετέος ὢν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας (Γ' τῆς Α' Οἰκουμενικῆς, Ε' τῆς Ζ', ΙΗ' τῆς Ζ' κ.λ.π.) θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν ὁμιλεῖς, τοῦλάχιστον διὰ τοὺς Ἁγιορεῖτας Πατέρας, τὰ ἄδολα τέκνα τῆς Θεοτόκου, τὰ ἀγωνιζόμενα καὶ πυκτεύοντα εἰς τὰ σκάμματα τῶν πνευματικῶν ἀγώνων!...

Ἐναντίον πάντων λοιπόν, ὁ ἔχων τὸ αἶσθημα τῆς νομικῆς αὐτοδικαιώσεως, Χρυσόστομος Κιούσης! Θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του ὡς σωτῆρα τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸν μόνον κανονικόν! Ἐξ ἀντιθέτου, ἓνας μέγας Ἅγιος μοναδικοῦ πνευματικοῦ διαμετρήματος διὰ τὴν ἐποχὴν του, ἀλλὰ καὶ μέγας πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας

3) Διὰ νὰ κατανοήσῃ πᾶς ἄνθρωπος τὴν φοβερὰν ἀρχομανίαν καὶ φιλαρχίαν τοῦ ἀνδρός ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ καὶ τοῦτο: Ὅταν εἶχε γίνῃ ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ 1986 εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν Πειραιῶς τῆς Ἁγίας Μαρίνης, μόλις ἐξελέγη ὁ Χρυσόστομος, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην του γραπτὸν κείμενον(!!!), τὸ ὁποῖον ἐξεφώνησεν ἐνώπιον τῶν ἀρχιερέων! Ἐρωτῶμεν, πῶς ἐγνώριζε ὅτι θὰ ψυφισθῇ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ εἶχεν ἔτοιμο καὶ τὸ κείμενον;;; Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀφελῶς ἔγραψεν ὅτι οὐδέποτε ἀνέμενεν ὅτι θὰ ἐψηφίζετο; Μήπως ἡ πραγματικὴ ἐκλογὴ εἶχε ἐπιτελεσθεῖ συνωμοτικὰ καὶ μυστικὰ, πρὸ τῆς φαινομενικῆς ἐξωτερικῆς ψηφοφορίας; Τὰ σχόλια περιττά...

καὶ Θεολόγος τοῦ Ἀκτίστου Φωτὸς, Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐταπεινῶνετο καὶ ἐλεεινολογοῦσε τὸν ἑαυτὸν του διότι ἀνάξιος ὢν (ὅπως ἔγραφε), ἐτόλμησε νὰ βοηθήσῃ μὲ τὰ σοφὰ του συγγράμματα τὴν Ἐκκλησίαν!

«Οὐχ ὅτι μὴ συμφώνως τοῖς πατράσιν ἔγραφον... ἀλλ' ὅτι συνεγραφέαμην περὶ ὧν ἄξιος οὐκ ἦν».

Ἐνας δὲ Μέγας Βασίλειος, οὐρανοφάντωρ Πατήρ, ἔλεγε ταπεινοφρόνως ὅτι ὅλα τὰ ἀντίξοα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τότε, συνέβαινον ἐξ αἰτίας τῆς ἰδικῆς του... ἐπάρσεως! **«Πάντα ἡμῖν τὰ δεινὰ, διὰ τὴν ἔπαρσιν ἡμῶν ἐπισυμβαίνει».**

Μάλιστα! Οὕτω ἐξεφράζοντο οἱ ἅγιοι! Ἐταπεινῶνοντο καὶ ἐμέμφοντο τὸν ἑαυτὸν τους, καίτοι ἦσαν τὰ «πάγχρυσσα στόματα τοῦ Λόγου», οἱ φορεῖς τῆς θείας Ἀποκαλύψεως!

Καὶ ἓνας Χρυσόστομος Κιούσης, ὁ ὁποῖος ἐποίησε ἄνω κάτω τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., πρῶτος διδάξας τὴν ἀνταρσίαν, ὑβρίζει τοὺς πάντας καὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὴν ἰδικὴν του Σύνοδον-ψευδεκκλησίαν ὡς τὴν μόνην ἀνὰ τὸν κόσμον ὀρθόδοξον καὶ κανονικὴν. Ἐφθασε εἰς τὸ σημεῖον νὰ περιορίζῃ τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 13! Οἱ ἄλλοι ὅλοι εἶναι ἀπορριπτέοι δι' αὐτόν... Ὁμιλεῖ περὶ ἐγωῖσμοῦ καὶ φιλοδοξίας ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐλύσσαξε κυριολεκτικῶς νὰ φορέσῃ τὴν ἐπισκοπικὴν μίτραν καὶ ἐκλιπαροῦσε διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀκόμη καὶ ὄντως ψευδεπισκόπους, ἀκόμη καὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου κληρικούς, ἀκόμη καὶ τὸν Δωρόθεον Τσάκον ὡς ἀρχιμανδρίτην, διὰ νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὸν Γέροντά του, τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Σιδηροκάστρου Βασίλειον (νεοημερολογίτην) νὰ τὸν χειροτονήσῃ, ἀκόμη καὶ τὸν Νικόλαον Καλτσουνάκην κ.λ.π... Τίς διηγῆσεται...

Κανονικὸς καὶ ἄμωμος, ποῖος; Αὐτὸς ποὺ ἔπραξε ἀνόμημα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἕτερος κληρικὸς τῶν Γ.Ο.Χ. ἔχει ποτὲ διαπράξει: Συνελευτήθη ὡς Ἀρχιμανδρίτης εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μὲ οἰκουμενιστὴν νεοημερολογίτην Ἐπίσκοπον! Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμε, ὥστε (ὅπως ἐκαυχῆθη ἔμπροσθεν Ἀγιορειτῶν καὶ Ἐσφιγμενιτῶν Πατέρων) νὰ ἀναγνωρισθῇ τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἱερωσύνη μας ὑπὸ τῶν Οἰκουμενιστῶν! Εὐγε εἰς τὸν ἀμίμητον ποιμένα! Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰ ἀνύποπτα πρόβατα ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν...

Ὅλα ταῦτα τά... κατορθώματα τοῦ διεκδικούντος τὸ ἀκατηγόρητον -δυστυχῶς- Χρυσόστομου Κιούση περιγράφονται φιλαλήθως εἰς

τὸ γνωστὸν φυλλάδιον ποὺ ἐκυκλοφορήθη τὸ 1986 ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νικολάου Λιαπίδη: **«Οἱ μεγάλοι σκανδαλοποιοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.»**. Μὰ ἐπιτέλους, τόσον ἐλησμόνησε τὴν λαϊκὴν παροιμίαν: **«στὸ σπίτι τοῦ κρεμασμένου δὲν μιλοῦν γιὰ σχοινί»**;;;

Εἶπεν ὁμως εἰς τὴν προρορηθεῖσαν ὁμιλίαν καὶ κάτι εἰς τὸ ὁποῖον συμφωνοῦμεν ἀπολύτως, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπαυξάνομεν! Εἶπε τὴν φράσιν: **«τὸ ράσο δὲν κάνει τὸν παπᾶ»!**

Συμφωνοῦμεν ἐπ' αὐτοῦ, διότι μᾶς ἀναγκάζει ἡ ἰδικὴ του πορεία καὶ ἀναστροφή πρὸς τοῦτο. Δυστυχῶς, τὸν Χρυσόστομον Κιούσην, πρόεδρον τῆς ἰδικῆς του Συνόδου τῆς σωματιοποιηθείσης πρὸ 11 ἐτῶν ἐκκλησίας του, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐν γένει ἀναστροφῆς αὐτοῦ, δὲν τὸν μετέβαλλε τὸ ἅγιον ράσον ὅπερ ἐνεδύθη, δὲν τὸν μετεποίησεν ὡς ἔδει ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια. Μᾶλλον τὸν μετέβαλλε ἐπὶ τὰ χεῖρω... Διότι εἰς τὸν κακότροπον ἄνθρωπον, ἡ φυσικῶς δεχομένη τιμὰς Ἱερωσύνη, τοῦ «φουσκώνει τὰ μυαλά», κατὰ τὸ κοινῶς δὴ λεγόμενον. Ὁφείλε νὰ ἀποτελῇ πόλον ἔλξεως, ὑπόδειγμα ἀγάπης, καλωσύνης, ἀνοχῆς, ταπεινοφροσύνης καὶ μακροθυμίας. Καὶ δυστυχῶς ἀπεδείχθησαν τὰ ἐναντία πάντα εἰς αὐτόν! Εἰς τί λοιπὸν τὸν ὠφέλησεν τὸ ράσον; Ὁντως, **«τὸ ράσο δὲν κάνει τὸν παπᾶ»!**

Ἄς γνωρίζετε κ. Χρυσόστομε ὅτι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἐκεῖ θὰ ἴδωμεν ποῖοι εἶναι οἱ ψευδεπίσκοποι καὶ ψευδοιερεῖς, οἱ χριστέμποροι καὶ πλουτισταί, οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀσυνείδητοι καὶ συνείσακτοι καὶ συκοφάνται καὶ ὑβρισταί...

Ἐδῶ κράζετε ὅσο θέλετε, ὅλοι σας οἱ... μόνον καθαροί, οἱ μόνον ὀρθόδοξοι, οἱ 13 τὸν ἀριθμὸν ὅπως αὐτοπροσδιορίζεσθε.

Κράζετε καὶ ὑβρίζετε τοὺς πάντας. Δὲν ἐνοχλεῖται ὁμως καὶ δὲν ταράσσεται οὐδεὶς ἀπὸ τὰ παραληρήματά σας καὶ ἀπὸ τὰς κραυγὰς σας, διότι... **«καὶ κύνες ὑλακτοῦσιν ἀλλὰ μακρόθεν, καὶ βάτραχοι κοάζουσιν ἀλλ' ἐκ τελεμάτων»**... Ὅσον θέλετε φωνάζετε! Ἐκεῖ, εἰς τὸ μυριοπληθέστατον θέατρον, ὅταν ἀνοιχθοῦν τὰ βιβλία, θὰ ἐμφανισθῇ **«ἐκάστου τὸ ἔργον, ὁποῖον ἐστὶ»** κατὰ τὸν Ἀπόστολον...

Ἡμεῖς εὐχόμεθα εἰς τὸν ὑβριστὴν Χρυσόστομον καλὴν μετάνοιαν κἂν ἐν γῆρως, ἂν καὶ... τὰ σημεῖα δεικνύουν τὸ ἀντίθετον δυστυχῶς, καὶ ἀνθρωπίνως φαίνεται πλέον ὅτι δι' αὐτὸν ὁ κῦβος ἐρίφθη καὶ ἡ ἡμέρα κέκλικε...

Ὁ Κύριος νὰ τὸν ἐλεήσῃ...

Ἀρχιμανδρίτης Νικηφόρος

ΠΑΡΑΦΩΝΙΑΙ ΜΑΤΘΑΙΪΚΗΣ «ΦΩΝΗΣ»

Εἰς προηγούμενον τεύχος μας (φ.60) ἐν τῇ νεκρολογία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Νικοδήμου (Μακρῆ), φιλαλήθως καὶ ἀπλὰ ἱστοριογραφικῶς ἐγράψαμε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ Γέρων Νικόδημος «προήρξατο ἐκ τῆς “Ματθαϊκῆς παρατάξεως”, προσεχώρησε δὲ εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον κατὰ τὸ ἔτος 1973, λόγω τῆς ὑπὸ τῶν «Ματθαϊκῶν» ἐπιδεικνυμένης τότε ἀδιαλλαξίας πρὸς ἔνωσιν μεθ’ ἡμῶν, παρὰ τὴν σχετικὴν ἐπιθυμίαν τῶν -γνησίων ὀρθοδόξων τότε- Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, οἱ ὅποιοι καὶ ἐχειροθέτησαν τοὺς «Ματθαϊκοὺς» ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν». Αὐταὶ αἱ κυριολεκτικῶς τρεῖς γραμμαὶ ἐπροκάλεσαν τὸ μένος τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου μιᾶς Μητροπόλεως ἐκ τῶν διαφόρων Ματθαϊκῶν δικαιοδοσιῶν, τῆς «Θηβαϊκῆς Φωνῆς» (φ. 16, σελ. 29-31 καὶ 63), ἡ ὁποία ἐπετέθη μὲ σκληροὺς χαρακτηρισμοὺς κατὰ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιεπισκόπου μὲ ἓνα τετρασέλιδον λιβελλογράφημα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσχέτου πρὸς τὰ ἡμέτερα γραφέντα.

Πρὸς τί τὸ τοιοῦτον μένος;

Πῶς -ψευδῶς- ἐπληροφορήθησαν, ὅτι συντάκτης τῆς νεκρολογίας ἦτο ὁ Μακαριώτατος;

Ἔτι δέ: 1ον) τί περισσότερο ἢ ὀλιγώτερον ἐγράψαμε ἀπὸ τὴν τότε ἀποκήρυξιν τοῦ π. Νικοδήμου κατὰ τῶν Ματθαϊκῶν; Ἡ ὁποία -ἐπὶ λέξει καὶ ἐπακριβέστατα- ἔχει οὕτως:

«Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Βρεσθένης κυροῦ Ματθαίου.

Σεβασμιώτατοι, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Κληρικοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, Νικόδημος Μακρῆς Ἀρχιμανδρίτης καὶ Στέφανος Μακρῆς Ἱεροδιάκονος, προαγόμεθα διὰ τῆς παρουσίας ὅπως ὑπομνήσωμεν ἅπαξ ἔτι τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10-5-74 (Π.Ο.Η) ἔγγραφον ἡμῶν, δι’ οὗ διαμαρτυρούμεθα ἐντόνως διὰ τὴν μέχρι τοῦδε τηρηθεῖσαν στάσιν Ὑμῶν ἐναντι τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Φιλαρέτου τῆς ἀποφανθείσης τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἐνότητος ἡμῶν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου, ὡς καὶ τὴν ἐπ’ ἐσχάτων σταλεῖσαν ὑμῖν ἐπιστολὴν ὑπὸ τοῦ Σεβ.

Ἀρχ/που Ἁγίου Σικάγου καὶ Νητηρόιτ κ.κ. Σεραφεῖμ, δι’ ἧς ἀναγνωρίζεται καὶ δικαιούται πλήρως ἡ ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον κ. Αὐξέντιον Ἐκκλησία καὶ κακίζεται ἡ στάσις ὑμῶν ἐναντι ταύτης.

Ἔθεν, ἔχοντες ὑπ’ ὄψιν πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ τὰς διαφοροὺς κατὰ καιροὺς ἀνεπιτρέπτους ὕβρεις καὶ χυδαιολογίας τοῦ φερομένου ὡς Πρωτοσυγγέλλου ὑμῶν, ἐγγάμου Ἱερέως π. Εὐγενίου Τόμπρου, τὰς βλασφημίας κατὰ τοῦ ἀοιδίου Μητροπολίτου Ἁγίου Κυκλάδων κυροῦ Γερμανοῦ, καὶ τὴν χλιαρὰν στάσιν ὑμῶν διὰ τὴν ἔνωσιν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῶν ἀγωνιζομένων σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς Πατρῶας Πίστεως.

ΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ

Διακόπτομεν ἀπὸ τῆς 30-5-1974 πᾶσαν μεθ’ Ὑμῶν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν, μνημονεύοντες, ἀναγνωρίζοντες καὶ ὑπακούοντες τῷ μόνῳ ἀληθεῖ καὶ κανονικῷ Ποιμενάρχει τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίῳ, προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας μας μέχρις τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς ὑπὲρ τῆς φιλάτης ἡμῖν Ὀρθοδοξίας.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ Ἀγάπης

Νικόδημος Μακρῆς Ἀρχιμανδρίτης

Στέφανος Μακρῆς Ἱεροδιάκονος»

Ἐγράψαμεν τίποτα διαφορετικὸν ἡμεῖς;

2ον) Ψευδῶς ἡ «Φωνή» διαμαρτύρεται ὅτι ἐγράψαμε δῆθεν ὅτι «ἡ Σύνοδος ἐκείνη τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς εἶπε νὰ ὑποταχθῇ ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος εἰς τὸν “Ἀρχιεπίσκοπον” κ. Αὐξέντιον»! Τὸ μόνον ποὺ ἐγράψαμε -φιλαλήθως πάντα- ἦτο τὸ ὡς ἄνω, ὅτι οἱ Ρῶσσοι ἐπεθύμουν τὴν τῶν Ματθαϊκῶν «ἔνωσιν μεθ’ ἡμῶν». Ἴδου καὶ ἐπὶ λέξει τὸ σχετικὸν ἀπόσπασμα τῆς τότε ἀποφάσεως τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, καθὼς κατέγραψεν αὐτὴν τὸ πανηγυρικὸν τεύχος τοῦ Ματθαϊκοῦ «Κήρυκος Ἐκκλησίας Ὀρθοδόξων» Νοεμβρίου 1971 (σελ. 12):

«... Ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων ἀποφασίζει:

α) Νὰ ἀναγνωρίσῃ (sic) ὡς δυνατὴ ἡ πραγματοποιήσις τῆς αἰτήσεως τῶν Ἀρχιερέων Καλλίστου καὶ Ἐπιφανίου, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπ’ αὐτῶν ὑπὸ δύο Ἐπισκόπων. Κατόπιν, οἱ δύο οὗτοι δεόν νὰ πράξουν

τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς ἀδελφούς των Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰς τὸν Κληρὸν. (σ.σ.: οὔτε ὁ ὄρος τοῦτος ἐτηρήθη, ὡς γνωστόν...)

β) Νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Ἀρχιερεῖς Κάλλιστον καὶ Ἐπιφάνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς Ἐπισκόπους, νὰ πράξουν τὸ πᾶν ὅπως ἐνωθῆ ἡ Ἱεραρχία, Κληρὸς καὶ Λαὸς των μετ' αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἡγούνται ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου.»

3ον) Τοὺς καυχωμένους περὶ Ἱστορικῆς γνώσεως καὶ φιλαλήθους δημοσιογραφίας παράγοντας τῆς «Θηβαϊκῆς Φωνῆς» παρακαλοῦμεν ὅπως:

α) Δημοσιεύσουν -ἐπὶ τέλους- τὸ πρωτότυπον καὶ αὐθεντικὸν κείμενον τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς (ὑπ' ἀριθμ. 16-II/15-28 Σεπτ. 1971), τὸ ὁποῖον μόνον ἀπὸ τὴν σόλοικον - διδὸ καὶ ἀναξιόπιστον- μετάφρασιν τοῦ ὡς ἄνω «Κήρυκος» γνωρίζομεν!

β) Ἀποφασίσουν -ἐπὶ τέλους- ποῖον εἶναι τὸ αὐθεντικὸν περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1972 ἐπιστολῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σικάγου κ. Σεραφεῖμ, τὴν ὁποῖαν κακῶς ἔχουν ἀναγορεύσει εἰς νέου τύπου «Εὐαγγέλιον»! Τὸ ἄνευ ἀποσιωπη-

τικῶν (...) περιεχόμενον ποὺ τὸ 1998 ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν Συνοδικὸν ἡμεροδείκτην των (σ. 131-133), ἢ τὸ διαφοροτικὸν νῦν μετ' ἀποσιωπητικῶν δημοσιευόμενον εἰς τὴν «Φωνήν» των;!!

γ) Δημοσιεύσουν -ἐπὶ τέλους- ὀλόκληρον τὸ αὐθεντικὸν πρωτότυπον καὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, καὶ ὄχι μεταφράσεις ἄλλας τώρα, καὶ ἄλλας ἄλλοτε!!

δ) Πληροφορήσουν ἡμᾶς, ἐὰν γνωρίζουν τὴν ἐτέραν ἐπιστολὴν τοῦ Σικάγου Σεραφεῖμ περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὁ μακαριστὸς Γέρον Νικόδημος εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀποκήρυξίν του, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπιστολὴν «ἀναγνωρίζεται καὶ δικαιούται πλήρως ἢ ὑπὸ τὸν Μακαριώτατον κ. Αὐξέντιον Ἐκκλησίαν, καὶ κακίζεται ἢ στάσις ὑμῶν (σ.σ: τῶν Ματθαϊικῶν) ἐναντι ταύτης.»

Τέλος λόγου: Ἀδελφοί, δὲν ὠφελεῖ εἰς τίποτε νὰ «ξεψυρίζωμεν» ποῖος ἔπταισε περισσότερο καὶ ποῖος ὀλιγώτερον διὰ τὴν ἄχρι σήμερον θλιβερὰν διάστασιν καὶ διαμάχην. Τὸ ζητούμενον εἶναι: ΤΙ ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΣΗΜΕΡΟΝ ΗΜΕΙΣ ΝΑ ΠΟΙΗΣΩΜΕΝ πρὸς ἰατρειάν αὐτῆς. Σίγουρα ὄχι τὸ νὰ δημοσιεύωμεν προκλητικὰ καὶ ὑβριστικὰ ἄρθρα...

«Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ» (Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 479)

ταραχῆς τοῦ κλίματος (καὶ τὶς κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις τους) ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῶν τροπικῶν δασῶν, ἐνῶ ἡ ἴδια ἢ καταστροφὴ ὀφείλεται κυρίως στὶς ὑπερεθνικὲς ἐταιρίες ξυλείας καὶ κτηνοτροφίας. Ἀλλὰ ὑπάρχουν μυριάδες ἄλλες περιπτώσεις ἀνεπανόρθωτων καταστροφῶν τῆς φύσης, ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ τὰ ἀρπακτικά. Γιὰ παράδειγμα, ἡ καταστροφὴ τοῦ δέλτα τοῦ ποταμοῦ Νίγηρα ἀπὸ τὴν πετρελαϊκὴ ἐταιρία Σέλ.

Μὲ περισσότερα ἀπὸ 100.000.000 κατοίκους, τέταρτη στὴν παραγωγὴ πετρελαίου παγκοσμίως, ἡ Νιγηρία εἶναι μία ἰσχυρὴ χώρα. Δύο δεκαετίες τώρα κυβερνᾶται ἀπὸ στρατιωτικοὺς δικτάτορες, κατὰ κανόνα προερχόμενους ἀπὸ τὸν μουσουλμανικὸ Βορρά, τὸν ἕνα πῖθ διεφθαρμένο καὶ πῖθ βάνουσο ἀπὸ τὸν ἄλλον. Τὸ καθεστῶς μπορεῖ νὰ ὑπολογίζει στὴν οικονομικὴ ἀλληλεγγύη τῶν μεγάλων πετρελαϊκῶν ἐταιριῶν καὶ κυρίως τῆς Σέλ. Μερικὲς φορὲς, οἱ δικτάτορες προσποιοῦνται ὅτι ὑποχωροῦν, ὑπὸ τὴν πίεση τῆς παγκόσμιας κοινῆς γνώμης, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ φωτεινὰ διαλείμματα εἶναι συνήθως μικρῆς διάρκειας.⁴

⁴Ενας θαρραλέος λαὸς ψαράδων καὶ χωρικῶν,

μὲ χιλιόχρονο πολιτισμὸ, ζεῖ σ' αὐτὸ τὸ δέλτα, οἱ Ὀγκόνι. Τὰ χωράφια τους, ἢ πανίδα καὶ ἢ χλωρίδα καταστράφηκαν ἀπὸ τὴν ρύπανση ποὺ προκαλοῦν οἱ γεωτρήσεις τῆς Σέλ. Μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ διεθνοῦς φήμης συγγραφέα Κὲν Σάρο-Οὐίβουα, ποὺ ἀνήκει στὴ φυλὴ τους, οἱ κάτοικοι τοῦ δέλτα ἄρχισαν ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1990 νὰ ὀργανώνονται γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν κατὰ τοῦ πετρελαϊκοῦ τράστ. Αὐτὴ ἡ κίνηση εἶχε εὐρεία ἀπήχηση καὶ στηρίχθηκε κυρίως ἀπὸ οἰκολογικὲς ὀργανώσεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἀλλὰ ἡ καταστολὴ ποὺ ἐξαπέλυσαν οἱ νιγηριανοὶ στρατηγοὶ ὑπῆρξε ἄγρια: τὴν Παρασκευῆ, 10 Νοεμβρίου τοῦ 1995, ὁ στρατηγὸς Σάνι Ἀμπάτσα, ἀρχηγὸς τοῦ κράτους, κρέμασε στὴν αὐλὴ τῶν φυλακῶν τῆς Χαρκούρ τὸν Κὲν Σάρο-Οὐίβουα καὶ ὄχτῳ ἄλλους οἰκολόγους ἀγωνιστές.

Συμπέρασμα. Στὴν κυριολεξία, τὰ ἀρπακτικὰ ἀπεργάζονται τὴν καταστροφὴ τοῦ πλανήτη.

4) Στὶς ἀρχὲς τοῦ 2002, ἀνήλθε στὴν προεδρία τῆς Νιγηρίας κάποιος πολιτικὸς, ὀνόματι Ὀμπασάνιο. Τὴν πραγματικὴ ἐξουσία ὅμως ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχουν οἱ στρατηγοί.

Ἡ βραχεὶ
ρήμα τῷ
καὶ
πολλῇ
συνέσει

**«ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΙ,
ΟΤΑΝ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΣΤΟ
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ.»**

Εἰς ἀπάντησιν πολλῶν Πιστῶν πὸ ἐρω-
τοῦν, ἂν ὁ περιφημὸς «Καταστατικὸς Χάρ-
της» τοῦ Κιουσικοῦ Ἐκκλησιοσωματείου
ισχύει ἀκόμη ἢ ὄχι, ὑπενθυμίζομεν ὅτι τὸ σω-
ματεῖον αὐτὸ τὸ ὁποῖον, ἰδρυθὲν τὸν Σε-
πτέμβριον τοῦ 1995, ἐσφετερίσθη τὸν τίτλον
«Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» ἀντορθοδό-
ξως καὶ σατραπικῶς, συνεχίζει νὰ ὑπάρχει,
καὶ ὑπάρχει βεβαίως βάσει καὶ δυνάμει τοῦ
σχετικοῦ Σωματειακοῦ Καταστατικοῦ του.
Ἔτερον αὐτὸ τὸ Σωματειακὸν Καταστατι-
κόν, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε κατηργήθη, καὶ ἕτε-
ρος ὁ «Καταστατικὸς Χάρτης», τὸν ὁποῖον
δηθεν ἀπέσυραν οἱ ἡγέται τοῦ Ἐκκλησιοσω-
ματείου τὸ 1999, κατόπιν τῶν γνωστῶν κινη-
τοποιήσεων, ἐκόντες ἄκοντες, ἀλλ' ὅμως...
«ζεῖ καὶ βασιλεύει»!

Τὰ ὄργανα κάθε ἀντιχρίστου ὁργανώσεως
δροῦν παρασκηνιακὰ, μυστικὰ καὶ συνωμο-
τικά, καθὼς ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἡγέται τῆς νε-
οεποχητικῆς «Λέσχης τῆς Ρώμης»: «Πιστεύ-
ουμε ὅτι εἴμαστε μερικὲς φορές πιὸ ἀποτε-
λεσματικοί, ὅταν δουλεύουμε στὸ παρασκή-
νιο.» (βλ. Δημ. Εὐαγγελοπούλου «Οἱ κυ-
ρίαρχοι τοῦ κόσμου», ἐκδ. 2001, σελ. 196).

Αὐτὴν τὴν πονηρὰν μέθοδον ἐνστερνίσθη-
σαν -ὡς φαίνεται- καὶ οἱ ἡγέται τοῦ ὡς ἄνω
Ἐκκλησιοσωματείου καὶ εἶπον ἐν ἑαυτοῖς:
«Δὲν δυνάμεθα νὰ περάσωμεν τὸν Καταστα-
τικὸν Χάρτην λόγῳ τῶν ἀντιδράσεων τοῦ κό-
σμου; Θὰ τὸν καταργήσωμεν εἰκονικῶς, καὶ
ἔπειτα θὰ τὸν περάσωμεν σταδιακὰ καὶ τμη-
ματικά, ἄρθρον-ἄρθρον, ὡς ἀπλὰς “Συνο-
δικὰς ἀποφάσεις”, ἀνευ ἰδιαιτέρου δημοσιό-

τητος, ὥστε οὐδεὶς νὰ ὑποψιασθῇ οὐδέν». Αἱ
ἀποδείξεις, ὅτι πράγματι τοῦτο συμβαίνει,
φανεραί· καὶ ἰδοῦ:

α) Τὸ 5ον ἄρθρον τοῦ «καταργηθέντος»
Καταστατικοῦ Χάρτου ἐθεσμοποιεῖ συγχώ-
νευσιν τῶν Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης καὶ
Θεσσαλίας: ἡ συγχώνευσις αὐτὴ ἰσχύει μέχρι
σήμερον, μὲ προϊστάμενον τὸν κ. Μάξιμον!

β) Τὸ 3ον καὶ 4ον ἄρθρον ἐθέσπιζε διαφο-
ρα κωμικοτραγικὰ περὶ τῶν Συνοδικῶν συ-
νεδριάσεων: τὸν Δεκέμβριον τοῦ 2004 ἡ
«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» (φ. 931) ἔγραφεν
ὅτι τὸ Ἐκκλησιοσωματεῖον «ἐνέκρινε τὸ
σχέδιον κανονισμοῦ τῶν Συνεδριάσεων»!
(σελ. 15)

γ) Τὸ 18ον ἄρθρον ἐθέσπιζε διὰ πρώτην
φορὰν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ὅτι προαναθεμα-
τίζονται (!) ὅσοι κυκλοφοροῦν «ἀνώνυμα
κείμενα στρεφόμενα κατὰ οἰουδήποτε προ-
σώπου, ὡς καὶ λιβελλογραφήματα»! Τὸν Σε-
πτέμβριον τοῦ 2005 (φ. 936) ἡ «Φωνὴ τῆς
Ὁρθοδοξίας» ἀνήγγειλε ὅτι τὸ Ἐκκλησιοσω-
ματεῖον «ἐπιβάλλει τὸ ἐπιτίμιον τοῦ ἀφορι-
σμοῦ τῶν ἀνωνύμων λιβελλογράφων καὶ συ-
κοφαντῶν... κατὰ μελῶν τῆς θρησκευτικῆς
κοινότητος τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσ/κης, ὡς
μελῶν μασονικῆς στοᾶς.»!! (σελ. 3)

δ) Τὸ 8ον ἄρθρον ἐθέσπιζε ὅτι κάθε νέος
Ἱερὸς Ναὸς ἀπαραιτήτως ἐγγράφεται ὡς
ἰδιοκτησία τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου, ὥστε νὰ
ἐλέγχεται ἄμεσα ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιοσωμα-
τεῖον. Ἡ δημοσιευμένη τὸν Δεκέμβριον τοῦ
2005 εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» (φ.
937, σελ. 5) Ἐγκύκλιος ἐπαναθεσπίζει τὴν
δέσμευσιν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἤδη προεκάλεσε
τὴν φυγὴν τοῦ ἐφημερίου Ἱερομονάχου π.
Ἰουστίνου καὶ μεγάλου μέρους τοῦ ἐκκλη-
σιασματος τοῦ «Μητροπολιτικοῦ» Ναοῦ Ἀγ.
Νικολάου τοῦ «Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας» Χρυ-
σοστόμου, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀγανακτισμένοι
προσεχώρησαν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀγίαν
Ἐκκλησίαν (καὶ ἔπεται συνέχεια...).

ε) Ἐσχάτη ἀπόδειξις τῆς τμηματικῆς -σα-
λαμοποιητικῶς- ἐπαναβιώσεως τοῦ ἐπαρά-
του Καταστατικοῦ Χάρτου: Τὰ 12ον καὶ
13ον ἄρθρα αὐτοῦ ἐθέσπιζαν ἀντικανονικω-
τάτην «Ἐκκλησιαστικὴν Δικονομίαν», ἔργον
ἀνθρώπου οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντος μὲ τὸ
Κανονικὸν Δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλη-
σίας! Ἡ πρόσφατος «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»
(φ. 940, Ἰούνιος 2006, σελ. 18) ἀποκαλύπτει,

ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον («Ἱερὰ Σύνοδος») τοῦ Ἐκκλησιοσωματείου, «κατὰ τὴν συνεδριάν τῆς Πέμπτης 12/25-6-2006 ἐνέκρινε τὸ σχέδιον Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης βάσει παλαιότερων σχεδίων»!!

Ἔτσι, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ἄνευ οὐδεμιᾶς δημοσιοποιήσεως, περνοῦν εἰς «τὰ φιλά» τῆς δημοσιογραφίας γεγονότα-ἀποφάσεις ποὺ ἐπηρεάζουν ἄμεσα αὐτὴν ταύτην τὴν μελλοντικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, οὕτως ὥστε π.χ. καὶ ὁ μέλλων νὰ δικασθῆ ὑπὸ τῶν νέων σατραπῶν, νὰ μὴ γνωρίζῃ βάσει ποίων κανόνων δικάζεται!!

Οὐδὲν ἕτερον προσθέτομεν, ὀφείλουν ὁμως οἱ Πιστοὶ -καὶ δὴ, αὐτοὶ τοῦ παρεκτραπέντος πολυτρόπως Ἐκκλησιοσωματείου- νὰ βγάλουν τὰ συμπεράσματά τους καὶ νὰ ἀναθεωρήσουν τὴν στάσιν των. I.I.

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

Οἱ ἀντίχριστες δυνάμεις πολλάκις ἐχρησιμοποίησαν διαφόρους μεθόδους καὶ τεχνάσματα διὰ νὰ ἐπιβάλλουν τὰ σχέδιά των. Εἰς τὰς ἡμέρας μας χρησιμοποιοῦν ὡς ἄρωγὸν τὰς συγχρόνους τεχνολογικὰς μεθόδους διὰ νὰ ἐπιτεύξουν τοὺς στόχους των.

Εἰς τὰ πλαίσια αὐτά, ἀνεκοινώθη προσφάτως ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν καὶ ἤδη ἔχει ξεκινήσει ἡ ἐκδοσις νέου τύπου διαβατηρίων διὰ τοὺς Ἑλληνας Πολίτας. Τὰ διαβατήρια αὐτὰ δύνανται νὰ ἔχουν καταχωρημένα εἰς ψηφιακὴν μορφήν τὰ βιομετρικὰ στοιχεῖα τοῦ κατόχου των, παρ' ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς μεθόδου δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, ἀλλὰ ἀναμένεται ἄμεσα. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἤδη κάτοχοι διαβατηρίου ἀπλῶς ἀντῆλλαξαν τὸ παλαιὸν τους καὶ οἱ καινούριοι ἀπέκτησαν ἓνα διαβατήριο νέας τυπογραφικῆς μορφῆς εἰς τὸ ὁποῖο δύναται νὰ τοποθετηθῆ τὸ «βιομετρικὸν» μικροσίπ. Φαίνεται ὁμως πῶς αἱ ἀντίχρισται δυνάμεις ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ψηφιοποίησιν τῶν διαβατηρίων καὶ δὲν ἀναπαύονται, ἀλλὰ κινοῦν γῆν καὶ οὐρανόν, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, διὰ νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου των παγκοσμίως.

Εἶναι προφανὲς ἐπίσης ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ ἐπιτύχει κάποιος τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς μέτρου, εἶναι ἡ μεγέθυνσις τῶν

ἤδη ὑπαρχόντων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου καὶ τὰ ὁποῖα αὐτὸ ἔρχεται νὰ ἐπιλύσει. Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τῶν διαβατηρίων καὶ γενικῶς τῶν μεθόδων ἐλέγχου καὶ παρακολουθήσεως τοῦ ἀτόμου, παρουσιάζε-ται ὡς ἐχθρὸς τῆς συγχρόνου κοινωνίας ὁ «Ἄραβας τρομοκράτης» καὶ βάσει αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος αὐξάνεται εἰς ἀφάνταστον βαθμόν -οὕτως ὥστε νὰ γίνεται ὁ «ἐχθρὸς-φάντασμα» ποὺ διεισδύει παντοῦ καὶ μᾶς ἀπειλεῖ ἀνὰ πᾶσα στιγμὴν-στήνεται ὅλη ἡ φιλοσοφία τῆς τρομοφοβίας, τῆς ἐλεγχομένης μετακινήσεως καὶ ἐν γένει τῆς χειραγωγουμένης συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ διὰ νὰ γίνωμεν σαφέστεροι, θὰ ὑπενθυμίσομεν τὰ πρόσφατα μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Χίθρου τοῦ Λονδίνου, κατόπιν τῆς ἀποκαλύψεως ὑπὸ τῶν βρετανικῶν ἀρχῶν «μεγάλου τρομοκρατικοῦ σχεδίου» ποὺ ἀφοροῦσε τὰς πτήσεις τῶν ἀεροπλάνων. Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν, καίτοι τραγελαφικά, καὶ μολονότι προεκάλεσαν μεγάλην σύγχυσιν μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν, ἔγιναν δεκτὰ μὲ ἀνακούφισιν ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν των, ἐφόσον ταῦτα ἐγγυῶνται τὴν ἀσφαλὴν διακινησίαν τῶν πτήσεων. Τοιοῦτοτρόπως ἐτέθη καὶ ἡ βᾶσις διὰ τὴν γενίκευσιν δραστηκῶν καὶ αὐστηρῶν ἐλέγχων εἰς τὸ σύνολον τῶν εὐρωπαϊκῶν διεθνῶν ἀεροδρομίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ.

Οὕτως, εἰς τὸ ὄνομα τῆς πατάξεως τῆς τρομοκρατίας, ἡμεῖς μὲν ἐμμέσως, ἕτεροι ὁμως ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐρχόμεθα ἀντιμέτωποι μὲ πολέμους τοὺς ὁποίους διεξάγουν οἱ «βασιλεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες» τοῦ κόσμου τούτου, ἐπικαλούμενοι τὴν «ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης»(;) παγκοσμίως. Καὶ ἡμεῖς ὁμως μὲ τὴν σειρά μας βιώνομεν ἓναν ἰδιότυπον φασισμόν, ὁ ὁποῖος πολλὰς φορὰς ἀσκεῖται μὲσω τῶν Μ.Μ.Ε. καὶ δὴ, τῆς τηλεοράσεως.

Τοιαῦται μεθοδεύσεις θὰ πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν καὶ νὰ προβληματίζουσαν κάθε σκεπτόμενον πολίτην, ἰδιαιτέρως δὲ ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς, ποὺ παρακολουθοῦμε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν μέτρων καταστολῆς καὶ ἐλέγχου, καθὼς καὶ τὸν ἠλεκτρονικὸν κλοιὸν τῶν κάθε εἴδους καρτῶν (διαβατηρίων, ταυτοτήτων, τραπεζικῶν κ.ἄ.) νὰ σφίγγει γύρω μας εἰς

σημεῖον τέτοιον, ποὺ ἐὰν δὲν συναινοῦμεν εἰς βασικὰς προδιαγραφὰς, νὰ μᾶς καθιστᾶ αὐτομάτως ἐν δυνάμει ἐχθροὺς τῆς εὐνομουμένης κοινωνίας.

Τὰ κράτη καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ των, μὲ πρόσχημα τὸ φάντασμα τῆς τρομοκρατίας, θὰ ἐπιχειρήσουν εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη εἰς παγκόσμιον ἐπίπεδον τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοιούτων μεθόδων, συντασσόμεναι πλήρως μὲ τὰς ἀντιχριστοὺς δυνάμεις, παραδίδοντας δὲ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸ ἔλεός των. Ἡ ἐπαγρύπνησις διὰ κάθε ἓνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ χρέος καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη, οὕτως ὥστε νὰ μὴν μᾶς εὕρη ὁ ἐχθρὸς ἐνυπνίους, καὶ μᾶς καταβάλλῃ δίχως νὰ προβάλλωμεν τὴν παραμικρὰν ἀντίστασιν, καὶ τοιουτοτρόπως μείνωμεν τελικῶς ἐκτὸς τοῦ νυμφώνος τοῦ Χριστοῦ. Γ.Ν.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΑ ΨΕΥΔΗ

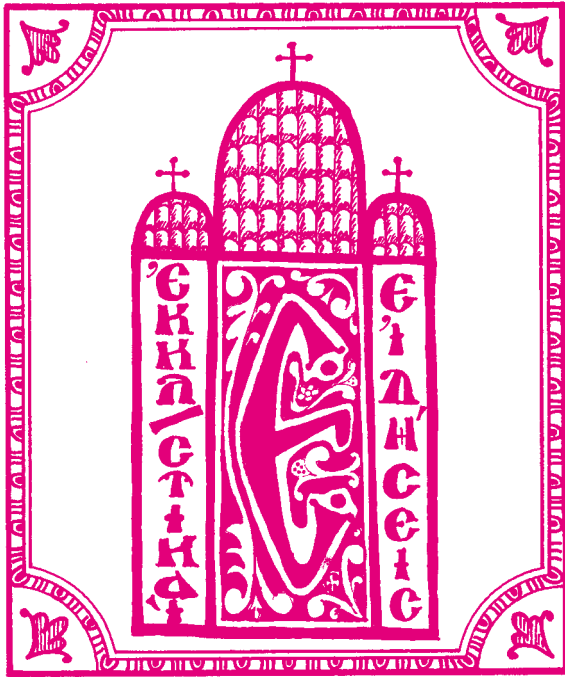
Φαίνεται τελικῶς ὅτι αἱ πραγματικαὶ σημαντικαὶ εἰδήσεις περνοῦν εἰς τὰ «ψιλὰ» τῶν Μ.Μ.Ε., ἐνῶ, ἀντιθέτως, ἀνούσιαι καὶ ἀσημανταὶ πληροφορίαι -«περὶ τῆς τοῦ ὄνου τριχιάς»- βομβαρδίζουν ἀφορητῶς τὸ ταλαίπωρον κοινόν! Τοιουτοτρόπως λοιπόν, μία εἰδησις ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ κεντρικὸν θέμα, ἐπὶ ἡμέρας ἰκανὰς μάλιστα, ἐπέρασεν εἰς τὰ λεγόμενα «ψιλὰ» τῶν τηλεοπτικῶν εἰδησεων καὶ τῶν ἐφημερίδων: ἐκπρόσωπος τῆς NASA (National Aeronautics and Space Administration) ἀνεκοίνωσεν (15-08-2006) ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπώλεσεν τὸ αὐθεντικὸν φιλμ ἀπὸ τὴν πρώτην προσελήνωσιν τοῦ ἀνθρώπου τὸ 1969! Καὶ βεβαίως ἡ εἰδησις δὲν εἶναι ὅτι ἡ NASA... ἀπώλεσεν τὸ αὐθεντικὸν φιλμ τοῦ σημαντικότερου γεγονότος τῆς νεωτέρου ἱστορίας, ἀλλὰ ἡ ἀδυναμία τῆς πολυδιαφημισμένης καὶ περιλαλήτου ἀμερικανικῆς διαστημικῆς ὑπηρεσίας, νὰ πείσῃ πιά καὶ τὸν πλέον καλοπροαίρετον ἄνθρωπον διὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ ὑποτιθεμένου ταξιδίου εἰς τὴν Σελήνην! Καὶ τοῦτο διότι, ὅπως πληροφοροῦν τὰ ξένα εἰδησιογραφικὰ πρακτορεῖα (βλ. ἐφημερίδας «TA NEA» 16-08-2006 καὶ «ΑΛΦΑ ενα» 19-08-2006), οὐδεὶς ἀμερικανὸς πολίτης πιστεύει πῶς ἐγινε ποτὲ ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Σελήνην, μετὰ ἀπὸ σωρείαν ἀποκαλύψεων τῶν τελευταίων ἐτῶν ποὺ ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ «κατάκτησις τῆς

Σελήνης» ἦτο μία σκηνοθετημένη ταινία ποὺ προεβλήθη εἰς τὸ ἀνυποψίαστο (μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης) κοινόν! (βλ. καὶ «TA NEA» 30-11-2002) Καθότι δὲ ἡ ταινία αὐτὴ μὲ τὰς τεχνολογικὰς γνώσεις καὶ τὴν ἐμπειρίαν ποὺ ὑπάρχουν σήμερον, δὲν ἀντέχει εἰς μίαν σύγχρονον «ἀνάγνωσιν», ἡ NASA ἐφρόντισε νὰ τὴν «χάσει»! Ἔτσι λοιπὸν ἓνα τεράστιον ψέμα, μία ἀπίστευτα γιγαντιαία ἀπάτη ἀποκαλύπτεται μετὰ ἀπὸ 40 σχεδὸν ἔτη, ἀναδεικνύοντας ταυτοχρόνως καὶ τὴν ὑποκρισία τῶν ἀθέων ἐκείνων, ἀφελῶν καὶ ἀπίστων ἀνθρώπων, ποὺ ἀμφισβητοῦν ἀντιεπιστημονικῶς τὴν ἱστορικότητα καὶ τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν Εὐαγγελίων, ἀλλὰ καὶ ὅποι-αδήποτε ἀκόμη ἀλήθειαν κηρύττει σταθερῶς ἐδῶ καὶ χιλιάδες ἔτη ἡ Ἐκκλησία (ἀπὸ τὴν ἱστορικότητα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διαφόρων γεγονότων, ὅπως ἡ σφαγὴ τῶν 14.000 νηπίων ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου, μέχρι τὸ ἐπαναλαμβανόμενον καὶ μεγαλειῶδες ἀπὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Φωτός), ἐνῶ δέχονται ἀβασανίστως ὁτιδήποτε προέρχεται ἀπὸ «μεγαλόσχημα» ἐπιστημονικά-ὑποτίθεται- χεῖλη, ὅπως τὸ τερατῶδες καὶ «καθιερωμένον» ψεῦδος περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν πίθηκο, μέχρι τῆς δῆθεν κατακτῆσεως τῆς Σελήνης ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸ 1969(!) καὶ τὸ ἀνύπαρκτον «εὐαγγέλιον τοῦ Ἰούδα»! Δυστυχῶς ὅμως, ὅσα ψεῦδη καὶ ἐὰν ξεσκεπασθοῦν, οἱ ἀσεβεῖς θὰ ἀπαντοῦν πεισματικῶς: «ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα» (Ἦσ. κη', 20). Π.Κ.

Διὰ συνεισφορὰν εἰς τὰς οικονομικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ ἄγῶνος, ὀλοθύμως ἀνταπεκρίθησαν οἱ κάτωθι:

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος	300€
Πανιερ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Καλλίνικος	150€
Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας κ. Χριστοφόρος	150€
Ἱ. Μονὴ Ἁγ. Ἰακώβου Ἀδελφοθέου Περιστερᾶς	250€
κ. Ἰορδάνης Γαλανίδης / Τρίλοφος Θεσ/νίκης	25€

Ἐπιμέλεια:
Ἱερομόναχος Καλλίνικος Κελεπούρης

30ῆ Ἰουνίου. Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς συνάξεως τῶν Ἁγίων 12 Ἀποστόλων, ἐπανηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος Καθεδρικός Ἱερὸς Ναὸς Ἀθηνῶν.

Συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τῆς πανηγύρεως, ἀφ' ἑσπέρας ἐπραγματοποιήθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς μετὰ ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Μακαρίου, καθὼς καὶ ἡ λιτάνευσις τῆς ἐφεστίου εἰκόνης τῶν ἑορταζόντων Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὸν περιβάλλοντα τὸν ναὸν χῶρον.

Τὸ πρωὶ ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου.

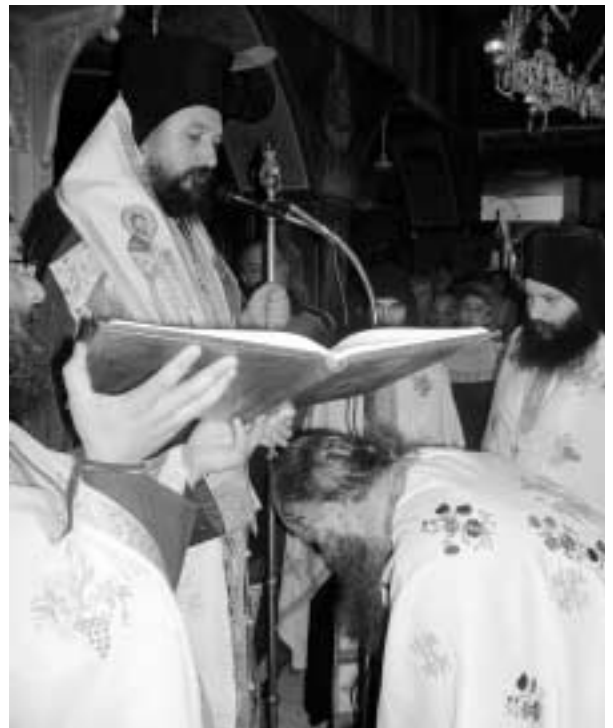
Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱεροπραξιῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ σεπτὸς προκαθήμενος ἡμῶν προήγαγεν εἰς πνευματικὸν καὶ ἀπέδωσε τὸ

ὄφρϊκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἱερομόναχον π. Γερόντιον Σούκουλην.

1ῆ Ἰουλίου. Ἡμέρα μνήμης τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπανηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος ἱερὸς ναὸς παρὰ τὴν πόλιν τῆς Ἐλευσίνας.

Κατὰ τὴν ἑορταστικὴν τάξιν, τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς, ἐψάλη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς μετὰ ἀρτοκλασίας, εἰς τὸν ὅποιον προέστη χοροστατῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, ὅστις καὶ ἐκήρυξεν τὸν θεῖον λόγον.

ἐνῶ ἐπραγματοποιήθη μετὰ ἐξαιρέτου λαμπρό-
τητος καὶ ἡ λιτάνευσις τῆς σεβασμίας εἰκόνης τῶν
ιαματικῶν Ἁγίων εἰς τὸν περίξ τοῦ ναοῦ χῶρον.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐσπερίου ἀκολουθίας
ὁ Μακαριώτατος προέβη εἰς τὴν εἰς πνευματικὸν
προαγωγὴν τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, Πα-
νοσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου π. Νικηφόρου
Νάσσου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐτίμησεν ὡσαύτως μὲ τὸ
ὄφρϊκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Τὸν Μακαριώτατον
προσεφώνησεν εὐχαριστήσας ὁ π. Νικηφόρος
(βλ. σελ. 480).

Τὸ πρωῒ τῆς φερωνύμου ἡμέρας καὶ ἀφοῦ
ὠλοκληρώθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἔλαβε
χώραν πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία,
προεξάρχοντος τοῦ προκαθημένου τῆς Ἐκκλη-
σίας μας, ἐνῶ τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Πανο-
σιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σάββας Μα-
στρογιαννίδης.

Ἐν κατακλείδι, παρετέθη πλουσία τράπεζα εἰς
τοὺς παρευρισκομένους, τῇ φροντίδι τῆς κατὰ
πάντα δραστηρίου ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ.

5ῃ Ἰουλίου. Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐπανηγύρισεν ἡ
σεμνυνομένη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ Ἱερὰ
Μονή, παρὰ τὰ Μέγαρα Ἀττικῆς.

Εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς
θείας Λειτουργίας παρέστη ὡς προεξάρχων ὁ Μα-
καριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Μακάριος, πλαισιούμενος ὑπὸ τῶν
Ἁγιωτάτων Ἀρχιερέων Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ
κ. Καλλινίκου καὶ Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς Ἀρχιερατικῆς θείας Λειτουργ-
γίας, ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις εἰς αἰώνιον
μνήμην τοῦ κτίτορος τῆς πανηγυριζούσης Μονῆς,
μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλα-
μίνας κ. Γεροντίου.

Ἐν συνεχείᾳ προσεφέρθη πανηγυρικὴ τράπεζα
ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς
εὐλαβεῖς πανηγυριστάς.

17ῃ Ἰουλίου. Ἡμέρα μνήμης τῆς Ἁγίας ἐνδό-
ξου Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, ἐπανηγύρισεν ὁ
ὁμώνυμος Καθεδρικός Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Μαρί-

νης Κορυδαλλοῦ. Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη ὁ Μέγας
Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς μετὰ ἀρτοκλασίας, χο-
ροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκό-
που Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Μακαρίου,
καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπραγματοποιήθη ἡ καθιερωμένη
λαμπρὰ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Μεγα-
λομάρτυρος περίξ τῶν ὁδῶν τοῦ ναοῦ, εἰς τὴν
ὁποίαν συμμετεῖχον ὁμοῦ μετὰ τοῦ Μακαριωτά-
του καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Φθιώτι-
δος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκος, Θεσσαλονίκης
κ. Εὐθύμιος καὶ Μεσογαίας καὶ Νήσων κ. Χρι-
στοφόρος, πλαισιούμενοι ὑπὸ πλειάδος ἱερέων
καὶ εὐλαβῶν πιστῶν.

Τὸ πρωῒ τῆς φερωνύμου ἡμέρας ἔλαβον χώραν
ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ μετ' αὐτῆς Ἀρχιε-
ρατικὴ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Πα-
νιερωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυ-
μακοῦ κ. Καλλινίκου καὶ συνιερουργοῦντος αὐτῷ
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονί-
κης κ. Εὐθυμίου.

27ῃ Ἰουλίου. Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου ἐνδό-
ξου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ ἱαμα-
τικοῦ, ἐπενηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς εἰς
Ἄνω Τούμπα Θεσσαλονίκης. Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέ-
σθη ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ
Μακαριωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας
ἡμῶν κ. Μακαρίου. Συμπροσευχόμενοι παρέστη-
σαν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.
Εὐθύμιος καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐν Ἑλλάδι Σεβα-
σμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Φιλάρετος,
πλαισιούμενοι ὑπὸ Ἱερέων καὶ εὐλαβῶν πιστῶν.

Τὸ πρωῒ τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως ἐψάλη ἡ ἀκο-
λουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἐτελεσιουργήθη Ἀρχιε-

ρατική θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Φιλαρέτου, παρόντος δὲ ἐν συμπροσευχῇ καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Μακαρίου, ὅστις καὶ ἐκήρυξεν τὸν θεῖον λόγον.

28η Ἰουλίου, Ἑορτὴ τῆς Ὁσίας Εἰρήνης τοῦ Χρυσοβαλάντου. Ὁ Μακαριωτάτος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Μακάριος προέστη εἰς τὸν ἑόρτιον Ἑσπερινὸν καὶ τὴν λαμπρὰν λιτάνευσιν τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνης τοῦ πανηγυρίζοντος ὁμωνύμου Ἱεροῦ Ναοῦ Νέας Ἰωνίας Βόλου.

Ἐνῶ τὴν πρωΐαν τῆς ἀγιωνύμου ἡμέρας ἐν συλλειτουργίᾳ μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιε-

ρέων Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, Φιλίππων κ. Ἀμβροσίου, καθὼς καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, προεξήρχεν τῆς Πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῆς λιτανευτικῆς πομπῆς εἰς τὸν ὁμώνυμον Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

6η Αὐγούστου, Ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Μακαριωτάτος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μοῆν τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου παρὰ τὸ Ἄνυδρον Φθιώτιδος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, καθὼς καὶ σύμπαντος τοῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, παρουσία πλήθους πιστῶν.

15η Αὐγούστου, Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἐπανηγύρισαν πλείστοι ὅσοι Ἱεροὶ Ναοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἐν οἷς ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς εἰς τὴν Φλώριναν, ὅπου προέστη τῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτα-

τος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος. Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς Ἑορτῆς προεξήρχεν εἰς τὸν μεθῆορτον Ἑσπερινὸν καὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἐγκωμίων, καθὼς καὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν εἰς τὴν Καλαμαριὰν Θεσσαλονίκης.

23η Αύγουστου. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καλλίνικου Πατριάρχου Κωνσταντινουπό-

λεως, ἐώρτασεν τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πολὺς Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλίνικος, καθὼς καὶ ἄρκετοὶ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄφ' ἐσπέρας ὁ Μακαριώτατος προέστη τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίας

Σκέπης παρὰ τὸν Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Γέροντος καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τῆς ὡς ἄνω Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτου π. Καλλίνικου.

Τὴν δὲ πρωΐαν, ἐν συλλειτουργίᾳ μετὰ τοῦ ἐορτάζοντος τὰ ὀνομαστήριά του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλίνικου καθὼς καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητρο-

πολιτῶν Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιου καὶ Μεσογαίας καὶ Νήσων κ. Χριστοφόρου, προέστη τῆς Πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Λαμίας τῇ συμμετοχῇ πλειάδος Κληρικῶν καὶ πιστῶν. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σάββας Μαστρογιαννίδης, ἐνῶ εὐχὰς εἰς τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ πολυπληθοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀπηύθυνεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος.

27η Αύγουστου. Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς, ἐπανηγύρισεν ὁ ὁμώνυμος τοῦ Ἁγίου Ναὸς εἰς τὰς Σέρρας τῆς Μακεδονίας. Τῆς πανηγύρεως προεξήρχεν ὁ Μακαριώτατος, ὅστις καὶ ἐκήρυξε τὸν

θεῖον λόγον, τὸσον ἄφ' ἐσπέρας, ὅσον καὶ κατὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν, εἰς τὴν ὁποίαν συνελειτούργησαν καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλίνικος καὶ Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος.

31η Αύγουστου. Ἐπὶ τῇ Καταθέσει τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπανηγύρισεν ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Ζώνης Περιστερίου Ἀττικῆς. Τὴν ἐσπέραν τῆς Πανηγύρεως ἐτελέσθη ὁ Πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ

ἀκολουθία τῆς Λιτῆς καὶ τῆς ἀρτοκλασίας. Τὴν δὲ πρωΐαν ἐτελέσθη ὁ Ὅρθρος καὶ ἡ Πανηγυρικὴ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Μακαρίου, ὅστις καὶ ἐκήρυξεν τὸν θεῖον λόγον.

ΝΕΑ ΝΗΣΙΔΑ ΓΝΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΩ ΙΤΑΛΙΑΝ

Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας μίᾳ ἀκόμῃ ἱεραποστολικῇ νησίδᾳ Ὁρθοδοξίας προσετέθη εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, εἰς τὴν κανονικὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ προέδρου αὐτῆς κ.κ. Μακαρίου.

Πιὸ συγκεκριμένα, ὁ Ἐξαρχος Δυτικῆς Εὐρώπης Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Φιλάρετος μὲ τὸν πατέρα Μιχαήλ, ἐφημέριον εἰς Βρετάνην, ἐπεσκέφθησαν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον τὴν ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ εἰς τὸ Monte Corvino Rovella - Occiano (Salerno Νοτίου Ἰταλίας), ὅπου τοὺς ἐπερίμεναν ὁ νεοτοποθετηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου-Ἐξαρχίας Δυτικῆς Εὐρώπης γενικὸς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Νοτίου Ἰταλίας Ἀρχιμανδρίτης π. Παῦλος Ἀποστολόπουλος ἐξ Ἑλλάδος, καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Δαμιανὸς καὶ ἱεροδιάκονος π. Ραφαήλ.

Ἰούλιος 2006. Στιγμιότυπον ἐκ τοῦ πρώτου ἱεροῦ Συλλειτουργοῦ, ἔμπροσθεν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ διακρίνονται: Ὑποδιάκονος Ἀνθιμος, Ἱεροδιάκονος Ραφαήλ, Ἀρχιμανδρίτης Δαμιανὸς (Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς), Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Φιλάρετος, π. Τύχων (ἐκ Παλέρμου), Ἀρχιμανδρίτης π. Παῦλος (Γενικὸς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Νοτίου Ἰταλίας), π. Μιχαήλ (ἐκ Γαλλίας), π. Γαβριήλ (ἐκ Καλτανισέτα).

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας τοὺς δύο κληρικούς, ἐπικολούθησε δὲ τὸ πανηγυρικὸν συλλείτουργον, ὅπου ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ ἔγγαμοι ἐφημέριοι τῆς Σικελίας (Παλέρμο καὶ Καλτανισέτα) π. Τύχων καὶ π. Γαβριήλ. Ἄπαντες οἱ ἐν λόγῳ Κληρικοὶ ὑπήγγοντο προσηγουμένως εἰς ἄλλας δικαιοδοσίας τοῦ Πατρῶου ἡμερολογίου, ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ διὰ κανονικῆς χειροθεσίας.

Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἡ συνοδεία του ἐπεσκέφθησαν τὸ ἱερὸν Μετόχιον τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου τῆς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν.

Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς (Salerno) διαβιοῦν ἄνω τῶν 5.000 ὀρθοδόξων μεταναστῶν ἐκ τῶν χωρῶν τοῦ πρώην Ἀνατολικοῦ μπλὸκ (Ρωσσίας, Οὐκρανίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας) καὶ διαποικιμῶνται μὲ πολὺν κόπον καὶ θυσίαις ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς τῆς Ἐξαρχίας μας. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Σικελίαν (Μεγάλην Ἑλλάδα).

Ἐμπροσθεν τοῦ νεοανεγειρομένου Μετοχίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ διακρίνονται: Ἱεροδιάκονος Ραφαὴλ, Ἀρχιμανδρίτης π. Παῦλος, Ἀρχιμανδρίτης Δαμιανός, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Φιλάρετος, π. Μιχαὴλ (ἐκ Γαλλίας).

Τὴν 30ὴν Αὐγούστου -κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐξάρχου Μητροπολίτου κ. Φιλαρέτου- ἡ Ἐξαρχία μας εἰς τὴν Νότιον Ἰταλίαν ἔζησεν ἓνα χαρμόσυνον γεγονός, ἀπόδειξις τῆς θείας Προνοίας καὶ τοῦ ἀνυστάκτου ἐνδιαφέροντος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ εὐλαβεστάτου Ἱεροδιακόνου π. Ραφαὴλ. (30-8-06 / Monte Corvino Rovella-Salerno Νοτίου Ἰταλίας)

Προεβιβάσθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Πρεσβυτέρου, ὁ εὐλαβεστάτος Ἱεροδιάκονος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων π. Ραφαὴλ (ρουμανικῆς καταγωγῆς), χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας καὶ Ἐξάρχου Δυτικῆς Εὐρώπης κ. Φιλαρέτου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου π. Παύλου ἐξ Ἑλλάδος, τοῦ π. Τύχωνος ἐκ Παλέρμου Σικελίας, ἐνώπιον δὲ πολυπληθοῦς ποιμνίου ἐξ Ἰταλίας καὶ Ρουμανίας.

Εὐχόμεθα καλὴν διακονίαν εἰς τὸν π. Ραφαὴλ καὶ ἱεραποστολικὴν ἐπιτυχίαν εἰς ἅπαντας τοὺς πατέρας τῆς Ἐξαρχίας μας, ὥστε νὰ παραμείνουν ἀκλόνητοι εἰς τὴν γνησίαν Ὀρθοδοξίαν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ ἐπιτυχίαν τὴν παγκοσμιοποίησιν καὶ τὸν οἰκουμενιστικὸν συγκρητισμὸν τῶν ἡμερῶν μας, ἡμερῶν μεγίστης ἀποστασίας καὶ παρακμῆς τῆς ἀνθρωπότητος.

+Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ἀποστολόπουλος,
Γενικὸς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Νοτίου Ἰταλίας.

Ἐπιχρῶν ἰδιόμενον τῷ μετ' Ἐσπερονδ' τῆς Ἐσφίης.
Ἔργος δ' Κοσμά Μοναχῆ.

ἐν τῷ Σταυρῷ σου
κύριε, ὄρος οὐράνιον
ἐμμείτω, νεφέλη ὡς
σηκηνὴ ἐφ' ἡμετέρας. Ἐσ
μεταμορφωμένης, ὑπὸ
Πατρὸς δὲ μαρτυρούσης
παρῆν ὁ Πέτρος σὺν
Ἰακώβῳ ἢ Ἰωάννῃ, ὡς
μέλλοντες συνεῖναι σοι,
ἢ ἐν τῷ καρπῷ τῆς πα-
ραδόσεώς σου ἵνα θεω-
ρησάντες τὰ θαυμασιά
σου, μὴ δεχθῶσιν τὰ κα-
θήματα σου· ἃ προσκυνῆ-
σαι ἡμεῖς, ἐν εἰρήνῃ κα-
ταξίωσον, διὰ τοῦ μεί-
σου σου ἔλεος.

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠ. ΑΘ.
Αριθμὸς Ἀδείας
1068

«Ὁρθόδοξον Πατερικόν Σάλπισμα»

Κάνιγγος 32, Τ.Θ. 8122, 100 10 Ἀθήναι

ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1068/96 Κ.Δ.Α. • FERMG - SOUS PERMIS No 1068/96 K.D.A.

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2468